

SÖDERTÄLJE UFO-CENTER

Box 5046

151 05 SÖDERTÄLJE 5

GB

ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

4

JULI - AUG. 1972

LØSSALG:
Incl. moms kr. 5,75

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFUI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er - uidentificerede flyvende objekter - ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne. SUFUI ledes af

Forretningsudvalget samt Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFUI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hver af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

Kasserer: Gunner Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34.

Sekretær: Walkie-Talkie central og alarmeringstjeneste: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (01) 86 16 77.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93

Udvalgsmedlem: Erik Benny Johansen, Nørrekær 67, 15. sal th., 2610 Rødovre, tlf. (01) 75 81 18.

Udvalgsmedlem: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D.kr. 35,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nr. 11 77 25.

Abonnement kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet. Adresseændringer og reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende bladets tilsendelse bedes rettet til det lokale posthus

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT“

De i „UFO-NYT“ offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

Næste nr. af UFO-NYT udk. omkr. 1. oktober

REPRÆSENTANTSKABET - UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se u. forrentn. udvalg)

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Redaktionssekretær: Bodil Kromann, Hattemagerstien 32, 2300 København S., tlf. (01) 55 92 88.

SUFUI's REGNSKABSKONTOR:

Gunnar Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34, giro-nr. 11 77 25.

SUFUI's EKSPEDITION:

Erik Benny Johansen, Nørrekær 67, 15. sal th., 2610 Rødovre, tlf. (01) 75 81 18.

SUFUI's RAPPORTCENTRAL:

Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFUI's UDKLIPSCENTRAL -

Repræsentant for Lolland-Falster:

Ole Henningsen, Tileg.16, 2., 4900 Nakskov

INFORMATIONSAFDELINGEN:

Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFUI's Foredragsafdeling -

Repræsentant for København: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

Repræsentant for Sjælland:

Finn Nielsen, Absalonsvænget 1, Ramsømagle, 4621 Gadstrup, tlf. (03) 39 04 51.

Repræsentant for Fyn:

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området):

Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C, tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Nordjylland:

Kai E. Møller, Frederiksvej 14, 1. sal, 7900 Nykøbing M.

Repræsentant for Norge:

Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N - 5030 Landås, tlf. (05) 28 01 26.

Foreningen UFO-Bergen Rapportcentral, telf. 28 01 26.

Artikler fra UFO-NYT må kun gengives med tydelig kildeangivelse:

UFO-NYT - Skandinavisk UFO Information.

INDEHOLDER bl. a.

Leder	127
Ufologi	128
Rapport hjørnet	137
Observationer	141
UFO'er i fortiden	152
Det kritiske hjørne	153
Rumfart	155
Medlemsorientering	161
Boganmeldelser	164
Diverse	165

En hilsen fra Forretningsudvalget...

Det har været glædeligt, at se den store interesse, medlemmerne viste alarmeringsøvelsen. Der er ingen tvivl om, at der efterhånden skulle være gode muligheder for en gang ved lejlighed at få en virkelig godt bekræftet observation ud af disse anstrengelser.

Besøget på Satellitforsningsstationen i Rude Skov er oppe på maksimalt deltagerantal, og vi har noteret os den store interesse for dette arrangement, som vi vil søge gentaget på eet eller andet tidspunkt.

I en tid hvor alle former for foreninger og organisationer lider under en udpræget mangel på reaktion fra medlemmernes side, må vi sige, at vi er godt tilfredse. Gennem år og dag modtager vi et stort antal henvendelser fra medlemsside. Der kan være tale om spørgsmål, et medlem ønsker besvaret, men i endnu flere tilfælde går oplysningerne den modsatte vej, idet vi tilsendes udklip og informationer af forskellig art. Jeg kan på Forretningsudvalgets vegne kun sige, at vi er uhyre glade for alle disse former for kontakt, idet vi ser dem som et udtryk for den interesse, der er for vort arbejde med SUFOI og UFO-NYT.

Desværre må vi erkende, at vi har for meget om ørerne i perioder – eller rettere sagt har vi vel for få aktive medarbejdere til at løse de mange opgaver, vi har taget op. Det giver sig udslag i en hård rationalisering af

arbejdsgangen samt udeladelse af alt ikke bydende nødvendigt arbejde, hvilket i sidste instans giver udslag indenfor den mere „serviceprægede“ part af vore arbejdsområder.

SUFOI benytter som bekendt kun ulønnede medarbejdere, der stiller deres fritid til rådighed for organisationen. Da medarbejdernes gøren og laden i fritiden er bestemt af mange faktorer, hvor ikke mindst forholdet til familie, venner og job indtager en mere fremtrædende rolle end SUFOIs, er det ganske klart, at man ikke har lige megen tid til rådighed altid. Arbejdet med UFO-NYT er tvunget til at ligge i faste rammer, idet bladet nødvendigvis skal udkomme til tiden. Derfor kan mange andre aktiviteter, såsom besvarelse af breve o. l. ofte blive udskudt i et stykke tid, hvilket vi selv beklager dybt.

Ligeledes har vi heller ikke mulighed for at skrive og sige tak til hver enkelt, der har assisteret os eller vist sin interesse på den ene eller den anden måde. Det er vi kede af, for vi vil nødigt have, at det skal tolkes som et udtryk for ligegyldighed fra vor side.

Det er derfor på sin plads, at jeg herigenem søger at råde bod på dette ved på Forretningsudvalgets vegne at bringe en tak til hver enkelt, der har kontaktet os på den ene eller den anden måde og derved bidraget til, at vort arbejde er blevet mere interessant og afvekslende til gavn for både os og medlemmerne!

Erling Jensen

Fremdriftshypoteser

– MERE OM UFO'et OVER NIS – OG
ENDNU ET PAR RAPPORTER (MED
FOTOS).

af Kiril Terziev

I UFO-NYT nr. 3, 1972, bragte vi på side 93-100 en rapport over den jugoslaviske UFO-bølge i efteråret 1971. I dette nummer fortæller Kiril Terziev mere om aktiviteten i sit land – men præsenterer først sine spændende teorier til forklaring af UFO'ernes former, lys- og farvefænomener.

Sarajevo-UFO-typen er en kegleformet flyvende maskine med nedadvendt basis, eller det har form af to kegler sat sammen ved basis. Det drejer sig altså om en flyvende maskine med en flad, cirkulær bund eller et cirkulært, dobbelt konvekst objekt (se fig. 1).

Den flyvende maskine kan stige og flyve på grund af luftfremdriften, som muligvis også arbejder med overlydshastigheder. Ved udstrømning over lydets hastighed bringes der forstyrrelse i luftpartiklernes atomer i fremdriften eller/og de ioniseres på grund af deres indbyrdes sammenstød og sammenstød med dele af fremdriftssystemet, hvor de accelereres, samt ved sammenstød med luftpartiklerne i den fri atmosfære. Når atomerne i luftpartiklerne igen bliver stabile, dvs., når ionerne igen forbinder sig, udsendes lys. Bølgelængden af det udsendte lys, dvs. dets

farve, afhænger af, i hvor høj grad luftatomerne forstyrres, altså på graden af ionisering. Forstyrrelsens omfang, dvs. graden af ionisering, vil ændre sig og dermed også lysets farve, når maskinen manøvrerer i luften.

Foruden synligt lys udsendes rimeligvis ultraviolet eller infrarødt lys, når atomerne i luftpartiklerne atter bliver stabile, altså når ionerne igen forbinder sig.

Desuden vil denne strøm af ioner, hvis luftfremdriften består heraf, frembringe elektrisk strøm. Denne elektriske strøm vil skabe et magnetisk felt, som vil være foranderligt, hvis ionernes hastighed er foranderlig. Dersom den magnetiske strøm, som i sig selv skifter, passerer gennem kredsløbet i et eller andet elektrisk system (f. eks. i en bil), vil den forårsage en elektromagnetisk induktion i dette kredsløb. Den inducerede elektriske strøm kan registreres på den måde, at det elektriske system kommer i uorden.

De sønderdelte eller ioniserede luftpartikler har tilbøjelighed til kemiske reaktioner. Betingelserne ved luftpartiklers høje hastighed i fremdriften svarer nemlig til høje temperaturer; når luftpartiklerne sønderdeles eller ioniseres, er de kemisk ustabile og er tilbøjelige til at reagere kemisk. Tegn på kemiske ændringer kan være: Lugt, dannelse af røg, af vanddamp, der lyser, og af krystaller. Kemiske reaktioner kan også fremkaldes under påvirkning af ultraviolet lys og ultralyd, ultralyd kan opstå som følge af luftudstrøm-

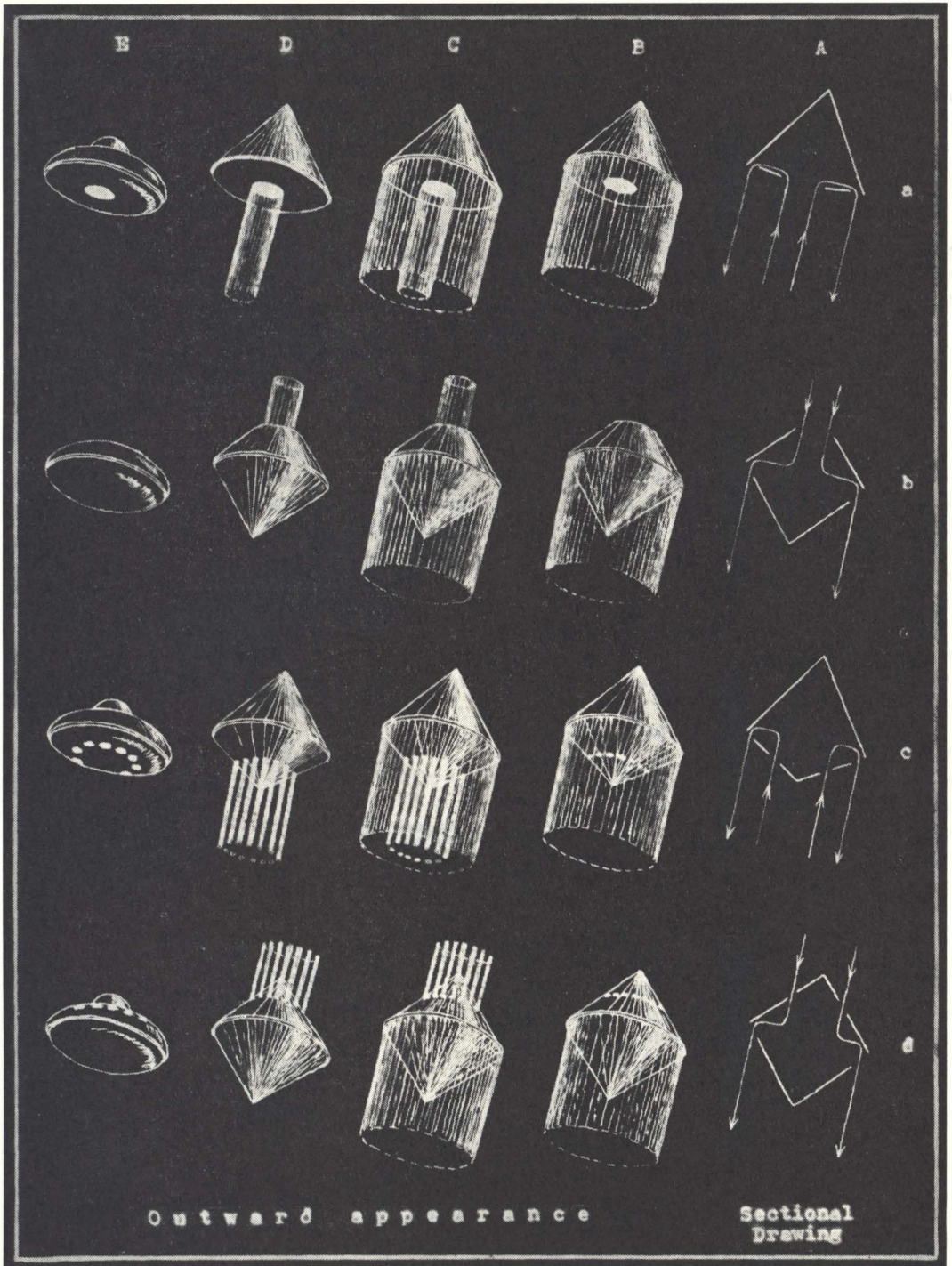

Fig. 1.

ningen gennem åbningerne i fremdriftssystemet.

På grund af fremdriftsudstrømningens overlydshastigheder kan der også skabes chokbølger, der registreres ved deres lyd(murs)-effekter. Chokbølgerne kan lyse og have alle kendetegnene ved overlydsfremdrift.

De luftpartikler, fremdriften virker ved, går ind i maskinens fremdriftssystem gennem en central åbning i bunden (a) eller i den øverste del (b). De kan også gå ind gennem et system af åbninger anbragt rundt om midten i bunden (c) eller øverst på den flyvende maskine (d) (fig. 1).

Luftstrømmen udstødes altid gennem åbninger anbragt i maskinens periferi.

Hvis luftpartiklernes atomer forstyrres eller/og ioniseres, når de udstødes fra og/eller kommer ind i fremdriftssystemet, får vi de karakteristiske lyseffekter. Strømmen af udstødning har form som en cylinder (eller et rør) eller en afskåret kegle, hvis øverste del er maskinens omkreds. Sønderdelte luftpartikler, dvs. luftionerne i denne strøm, vil vende tilbage til stabil tilstand, altså de vil atter forene sig, og cylinderen eller keglen vil lyse.

De lysende cylindre eller kegler kan være forskellige i højde og farver. I nogle tilfælde, hvis indstrømningsåbningen sidder i bunden, kan formen være som en cigar. Det kan se ud som et solidt legeme, men i nogle tilfælde, hvis det ikke lyser tilstrækkeligt, vil det være gennemsligt.

Hvis luftpartiklerne i indgangsstrømmen sønderdeles eller/og ioniseres, vil de danne en lysende søjle, som udgår fra midten af den flyvende maskine i bunden eller fra den øverste del, dvs. flere sådanne søjler kan dannes, ordnet rundt om midten og udgående fra bunden eller fra den øverste del.

Det er muligt kun at have denne lysen i udstødningsstrømmen (B), både i denne og i indgangsstrømmen (C) og kun i indgangsstrømmen (D) (fig. 1). Hvis åbningerne til udstødningsstrømmen tilsammen har mindre areal end indgangsåbningerne, vil hastigheden for udstødningsstrømmen være størst og

luftpartiklerne vil kun sønderdeles eller ioniseres i udstødningsstrømmen, så kun den vil lyse (tilfælde B).

Hvis udstødningsåbningernes samlede areal er lig med indgangsåbningernes, vil luftpartiklernes hastighed ved indgang og udstødning være lig hinanden, og lige mange af luftpartiklerne vil sønderdeles eller ioniseres (tilfælde C). Hvis udstødningsåbningernes samlede areal er større end indgangsåbningernes, vil indgangshastigheden blive størst og kun ved indgangen vil luftpartiklerne sønderdeles eller ioniseres (tilfælde D).

Den flyvende maskine kan flyve horisontalt ved hjælp af en speciel dyse. Men den kan også flyve fremad på skrå ligesom en helikopter. I den skrå position kan den reaktionskraft, som fremdriften skaber, opløses i to komponenter: vertikal og horisontal energi (fig. 2). Den horisontale energi giver den horisontal kurs.

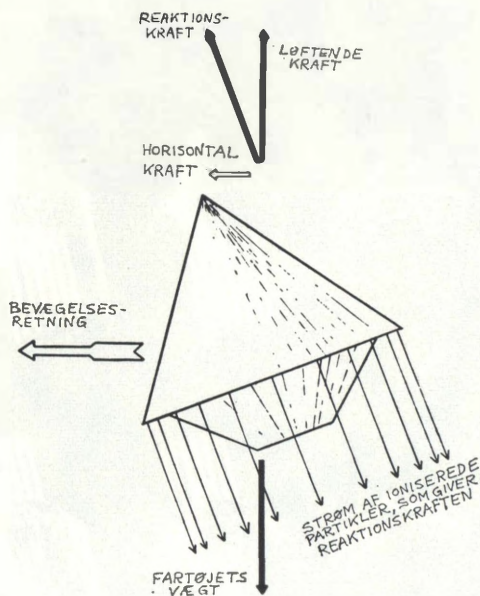

Fig. 2.

Når maskinen flyver horisontalt, kan udstødningen blive båret bort med det lufttryk, der opstår ved maskinens fart (se fig. 1 i nr. 3, 1972, side 94).

Højden af den beskrevne lysende cylinder eller kegle vil bero på hastigheden af luftstrømmen. Hvis hastigheden er lav, vil den lysende cylinder eller kegle kun have en ringe højde. Dette forekommer, når den flyvende maskine ikke vejer så meget, og det ikke er nødvendigt at anvende så stor energi for at holde den i luften. Cylinderens eller keglenes højde vil ændre sig, når maskinen udfører manøvrer i luften: Når maskinen f.eks. pludseligt stiger, vil den blive større.

Hvis den flyvende maskine ikke er for tung, behøver hastigheden af fremdriftsstrømmen ikke ligge over lydens; så vil der ikke forekomme lysfænomener som de beskrevne. Imidlertid kan man i dette tilfælde, hvis luftstrømmens hastighed er stor nok, i åbningerne til indgangs- og udstødningsstrømmen se rødt eller hvidt lys som følge af luftens gnidningsmodstand ved åbningerne. I sådanne tilfælde vil indgangs- eller udstødningsåbningerne lyse.

De omtalte fænomener vil forekomme ved alle cirkulære flyvende maskiner (fig. 1).

Ved hjælp af den beskrevne flyvende maskine og dens fremdrift, kan man forklare lysfænomenerne i forbindelse med UFO'er, og også alle de andre virkninger, UFO'erne fremkalder. Her vil vi blot omtale UFO'er, der ligner „vandmænd“ og „sky-cigarer“.

UFO'er af form som „vandmænd“ er ofte rapporteret af vidner. Jeg er i besiddelse af to gode tegninger af sådanne UFO'er, offentliggjort i bogen: Jacques og Janine Vallee, *Challenge to Science*, Neville Spearman Ltd., side 13 og 41 (fig. 3 og 4). De svarer til type B eller eventuelt til type C på fig. 1. Mange tegninger og rapporter, offentliggjort i UFO-litteratur, henviser til type aD. Hr. Erling Jensen, formand for *Skandinavisk UFO Information*, var så venlig at sende mig en fotokopi af en side fra magasinet COS-MOS nr. 6, 1969 med en tegning af et UFO af type bD eller muligvis type dD på fig. 1. Hr. Jensen henleder opmærksomheden på ligheden med Sarajevo-UFO'et fra 1968. Jeg tror, en ufolog kunne finde mange tilfælde af den slags i UFO-litteraturen.

„Sky-cigarer“ rapporteres som lodrette, ly-

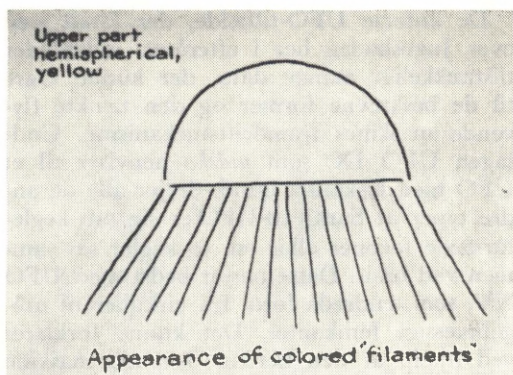

Fig. 3. Obs. ved Montlucon, 21. april 1957.

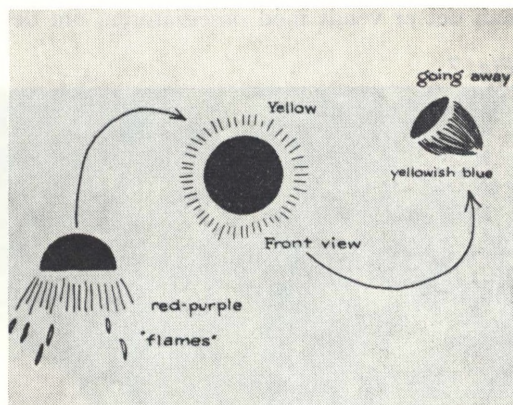

Fig. 4. Obs. i Illinois, 20. juli 1964.

sende eller meget kraftigt skinnende rør eller cigarer (blyanter). Dette rør anses for at være et fast legeme, men der er rejst tvivl herom: „... er det ikke muligt, at „sky-cigarerne“ – eller i det mindste *nogle* af dem – slet ikke er en særlig klasse objekter, men projektioner af sammenhængende lysstråler (?)“

„En modsat proces beskrives af Jacques Vallee, da han anfører de fænomener, der viste sig i Homer, USA den 11. april 1964. Et af de dengang observerede objekter havde form som en blyant, men få sekunder senere begyndte den at blive kortere, indtil den til slut antog form af en tallerken.

Den skyagtige masse, der almindeligvis omgiver „cigarernes“ ene ende kunne tolkes som *kernen i projektionen.*“ (FLYING SAUCER REVIEW nr. 17, 1971, side 20).

De anførte UFO-tilfælde, der fandt sted over Jugoslavien her i efteråret, indeholder tilstrækkeligt mange data, der kunne svare til de beskrevne former og den tænkte flyvende maskines fremdriftsmekanisme. Undtagen UFO IX, som *måske* henviser til et UFO med trekantet bund, drejer alle de andre typer af Sarajevo-UFO'er sig om kegleformede faconer eller om to kegler sat sammen ved basis. Dette passer bedst med UFO XV, som ændrede form fra cirkulær til uregelmæssigt femkantet. Det kunne forklares ved hjælp af den tænkte flyvende maskine (se tilfælde aB på fig. 1). Når man observerer et sådant legeme, beror det på, hvordan det er vendt mod observatøren, om det

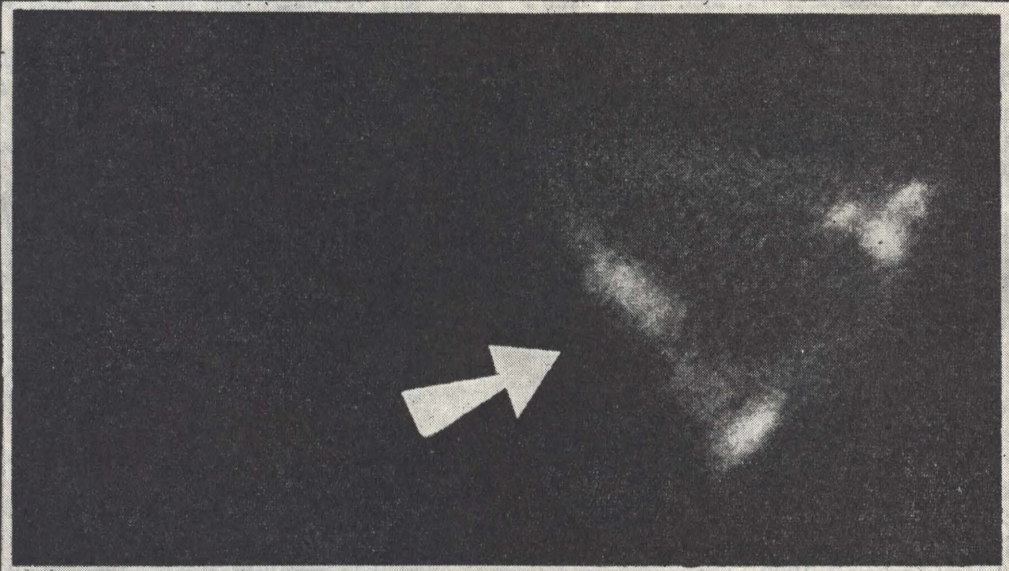
giver indtryk af at være cirkulært eller femkantet. Naturligvis tænker observatørerne på UFO'ets silhouet, når de siger femkant eller trekant.

Den slutning, at de beskrevne UFO'er er kegleformede eller som to kegler sat sammen i randene, støttes af den oplysning, at de er set som femkanter eller trekanter. Der findes oplysning om, at det samme UFO er set både som femkant og trekant (XI).

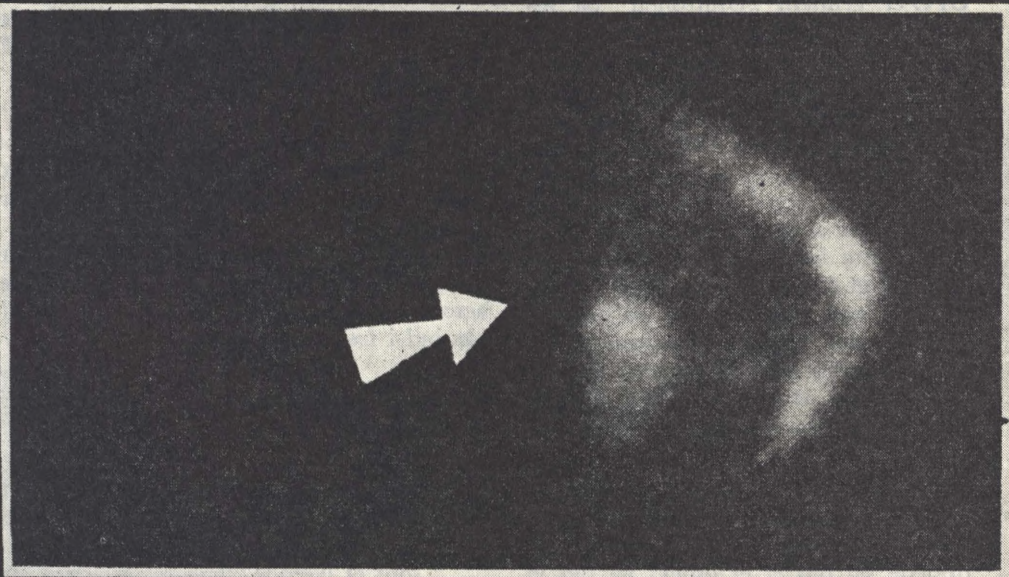
Både femkantede og trekantede UFO'er er fotograferet over Jugoslavien. Et femkantet UFO er fotograferet flere gange over Sarajevo den 18. oktober 1968 (se fig. 7) og et andet er fotograferet over Nis den 8. oktober 1971 (fig. 3, UFO-NYT nr. 3, 1972).

Fig. 7.

16. svibnja 1970.

8. listopada 1971.

Fig. 5 og 6. Objekter, fotograferet over Sarajevo d. 16. maj 1970 og 8. oktober 1971.

Også over Sibenik er sådan et UFO fotograferet den 8. oktober 1971, men jeg er ikke i besiddelse af dette billede. Trekantede UFO'er er fotograferet over Sarajevo den 16. maj 1970 (fig. 5) og den 8. oktober 1971 (fig. 6). Samme dag blev endnu et trekantet UFO fotograferet over Pula (XII) (dette billede er offentliggjort i VECERNJE NOVOSTI, men det er ikke tydeligt).

På det billede, der blev taget i Sarajevo den 8. oktober 1971, kunne man se, det drejede sig om et femkantet UFO på de to fremspring på den nederste del (fig. 6). Jeg vil citere de oplysninger om dette UFO, som er givet af en journalist i en udmærket artikel i VJESNIK U SRIJEDU. Han aflagde besøg i AAA klubben i Sarajevo, hvis medlemmer observerede UFO'et gennem optiske instrumenter, deriblandt et teleskop af typen „Unitron“, med et objektiv på 102 mm i diameter, brændvidde 1500 mm og maksimal forstørrelse på 1000 gange.

„Muhamed Muminovic observerede UFO'et gennem „Unitronen“ og fotograferede det med et kamera, „Zenith 3M“, specielt ombygget til fotografering gennem teleskop, som man bruger i stedet for objektiv. Set gennem teleskopet viste UFO'et sig som en gennemsigtig opsvulmet pose med rynket overflade, der reflekterede sollyset. Under observationen syntes UFO'et at skifte form, men det havde hovedsageligt facon som en kegle. (Med det udseende minder det os om de UFO'er, der tidligere observeredes og fotograferedes over Sarajevo). Ca. kl. 16 forsvandt det af syne, da det gik ned bag horisonten ud for Vidikovac ved Trebevic.

– Filmen og billederne af UFO'et blev straks fremkaldt i klubbens laboratorium. Fotografierne viste, at det drejede sig om et et objekt lig det vi før havde observeret og fotograferet – sagde Milorad Stupar og fortsatte – Kort efter kl. 18 begyndte vi at gå til fods tilbage fra observatoriet mod tov-

banen. På vej op ad bakke vendte jeg mig tilfældigt om, og så da mod vest i en højde af ca. 10 eller 15 grader en lysende plet, som jeg først ikke vidste hvad var. Det kunne være planeten Merkur eller Venus, som på den del af himlen kan se omtrent sådan ud, hvad angår lysstyrke. Vi gik straks tilbage til observatoriet og betragtede også dette UFO. Det var ligeledes trekantet af form som det græske bogstav „delta“. Vi observerede det i omkring 15 minutter, men Solen var allerede gået ned bag horisonten, så UFO'et lyste ikke mere så klart, og da vi havde vore instrumenter klar til fotografering, ændredes lyset fra gulligt til rødt, og derefter blev det blegere og blegere, så vi ikke mere kunne fotografere det, da vi ikke var i besiddelse af en følsom film; dog kunne vi endnu et stykke tid se dets konturer i horisonten gennem teleskopet. Vi bemærkede en rød plet på det, eller rettere sagt en plet, der var rødere end resten af legemet, og som et øjeblik syntes at udsende rødt lys – fortalte Milorad Stupar“. VJESNIK U SRIJEDU nr. 1017).

Fra oplysningerne i den anførte tekst ses det, at UFO'et udsendte lys. Også for det første UFO kan man slutte dette på grund af de to fremspring i bunden af UFO'et på fotografiet. Den lysende plet på det andet UFO, som var rødere end de andre dele, henviser til en åbning, hvorigennem luften går ind i fremdriftssystemet.

Her er oplysningerne om UFO'et fra den 16. maj 1970: (fig. 5).

„Om morgenen den 16. maj 1970 bemærkede talrige indbyggere fra Sarajevo et omegn på den vestlige horisont et lysende, flyvende legeme. Medlemmer af Sarajevos akademiske, astronomisk-astronautiske klub (AAA klubben) Muhamed Muminovic, Nenad Fiser, Branko Vuksanovic og Zlatko

Radic, var knapt så forbavset; de havde før set og endog fotograferet lignende UFO'er over Sarajevo. Så snart de bemærkede den ukendte og uidentificerede flyvende genstand, standsede de den første taxa og skyndte sig til Trebevic, hvor deres klub har et lille astronomisk amatørobservatorium på Colina Kapa. Omkring kl. 8, da de ankom dertil og indstillede instrumenterne til observation og fotografering af himlen, var UFO'et stadig i syne på den vestlige himmel.

Medlemmerne af AAA klubben berettede, at dette UFO i høj grad i form, bevægelser og andre træk lignede det, de fotograferede den 18. oktober 1968." (XX) (VJESNIK U SRIJEDU nr. 1017).

De trekantede UFO'er kan kun sammenlignes med den tænkte flyvende maskine, hvor det drejer sig om ret lette maskiner, der ikke behøver så megen kraft til at holde sig i luften. I sådanne tilfælde vil luftpartiklerne fra fremdriften ikke opnå så store hastigheder, at deres atomer sønderdeles eller/og ioniseres, hvilket forårsager lysfænomenerne (farvet lys). Men det er dog muligt, at kun meget få luftatomer sønderdeles eller ioniseres, så meget lidt lys udsendes.

Det kan ske, at luftstrømmen i visse situationer, også når det udsender lys, ikke ses. Når den flyvende maskine er langt nede i horisonten og man observerer det gennem et tykt atmosfærelag – kunne den blå eller røde farve fra himlen eliminere den lysende luftstrøm eller i det mindste nogle af farverne (hvis lyset kun har én farve, vil det slet ikke være synligt).

Når den flyvende maskine er oplyst af Solen, kan dens eget lys antages for en refleksion af solstrålerne. I sådanne tilfælde vil de ultraviolette stråler fra Solen forhøje sønderdelingen eller ioniseringen af luftpartiklerne i luftstrømmen på den side, der oplyses af Solen, hvorfor man kunne få det indtryk, at det kun var Solens lys, der reflekteredes.

Det UFO, som Dragan Midesic fotograferede over Nis den 8. oktober 1971, ændrede form fra femkantet til trekantet. I det følgende vil jeg opholde mig ved dette UFO. (Se fig. 3, UFO-NYT nr. 3, 1972).

Jeg skrev et brev til Dragan Mikesic og bad ham sende mig et originalfoto af UFO'et og de elementære oplysninger om det. Han gjorde begge dele. Her er indholdet af hans brev, som bærer poststempelen „Nis, 20-11-1971“:

„Jeg sender Dem et foto af UFO'et fra fredag den 8.10.71, taget kl. 16,45 med et teleskop med et objektiv på 12 cm, 50 x forstørrelse og taget på 1/30 sekund. På det tidspunkt befandt UFO'et sig 5–8 grader nordøst for Jupiter. Det bevægede sig mod nordøst og passerede gennem 40' (størrelsen af teleskopets synsfelt) på 1 minut og 45 sekunder. Omkring kl. 17,40 skiftede UFO'et farve fra hvidt til orange og til slut til rødt, og lysstyrken blev gradvist svagere. Det forsvandt kl. 17,45. Dets vinkeldiameter var 4'.

I teleskopet var nogle dele af UFO'et meget klartlysende og størstedelen af det var gennemsigtigt. Omkring kl. 17 var det femkantet, og før det forsvandt (ca. kl. 17,45), var det trekantet. (I det mellemliggende tidsrum er det ikke observeret). Det er unødvendigt at tale om positionen i forhold til horisonten, da den hele tiden ændredes, dvs. toppen af femkanten på fotografiet drejede langsomt rundt.

På basis af den oplysning, at UFO'et fra solnedgang til det forsvandt passerede 35 bueminutter, udregnede jeg dets højde (ca. 50 km), dets størrelse (100 m) og dets fart (25 km/t). Der var ingen større forandringer i (vinkel-)hastigheden.“

Her er indholdet af mit brev af 23. november 1971 til Dragan Mikesic:

„Der er visse ting i Deres brev, jeg ikke helt forstår og beder Dem forklare mig. De siger: „... UFO'et ændrede farve fra hvidt til orange og til slut til rødt, og lysstyrken blev gradvist svagere.“ Og et andet sted siger De: „Omkring kl. 17 var det femkantet,

og før det forsvandt (ca. kl. 17,45), var det trekantet. (I det mellemliggende tidsrum er det ikke observeret).“ Jeg forstår det sådan, at De observerede UFO'et omkring kl. 17 og omkring kl. 17,45, og at De i tidsrummet derimellem forlod observationsstedet eller ikke var i stand til at se noget, f. eks. på grund af skyer. Hvis det skal forstås således, så bemærkede De farven omkring kl. 17 og igen omkring kl. 17,45 og var i mellemtiden ikke i stand til at se farveskiftet.

Følgende står mig heller ikke klart: „Det er unødvendigt at tale om positionen i forhold til horisonten, da den hele tiden ændredes, dvs. toppen af femkantet drejede langsomt rundt.“ Jeg er interesseret i, om UFO'ets top hele tiden pegede opad under positionsændringerne.

I Sarajevo-tilfældet fra 18. oktober 1968 er det første tilfældet. Sarajevo-UFO'et bevægede sig i den retning, som toppen vendte fremad mod på skrå. Da det ændrede position og fart, skiftede Sarajevo-UFO'et farve og lysstyrke.

Desuden kunne jeg tænke mig at undersøge følgende data: „I teleskopet var nogle dele af UFO'et meget klartlysende, og størstedelen af det var gennemsigtigt. Omkring kl. 17 var det femkantet, og før det forsvandt (ca. kl. 17,45) var det trekantet.“ Hvilke dele var klartlysende, og hvilken større del var gennemsigtig?

Havde De det indtryk, at UFO'et havde facon som en kegle, fra hvis kanter man så udstødning fra fremdriften, der kunne give indtryk af en gennemsigtig cylinder? (Efter min mening, ser det ud til at udstødningen bæres bort af det lufttryk, der fremkommer ved UFO'ets fart) (se fig. 1 i nr. 3, 1972). Er dette tilfældet, ville det stemme med den oplysning, at UFO'et til sidst var trekantet: Det ville fremkomme, hvis fremdriften ikke mere var synlig (på grund af afstanden, når UFO'et betragtes gennem et tykt luftlag; så har vi også en anden optisk effekt: Udligning med himlens blålige eller rødlig farve).

Og til slut: Var der forskel mellem fotografiet og det De så gennem teleskopet?“

Her er indholdet af svaret på mit brev, stemplet „Nis, 7-12-1971“:

„Jeg observerede UFO'et fra kl. 16,45 til 17,45 (hvorefter det blev usynligt). I den første periode (fra kl. 16,45 til 17,10) ændrede UFO'et hverken lysstyrke eller farve. Mellem 17 og 17,35 kunne jeg have observeret UFO'et, men jeg gjorde det ikke. Derefter bemærkede jeg allerede visse forandringer i lysstyrken og farven, dvs. lyset blev svagere og farven passerede fra gulligt gennem orange til rødt.

Det andet og tredje spørgsmål kan jeg kun besvare efter hukommelsen.

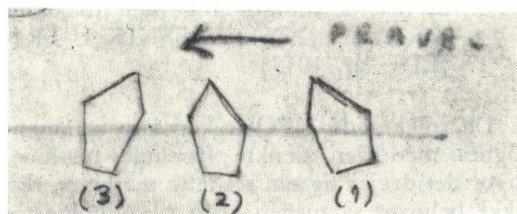

Fig. 8.

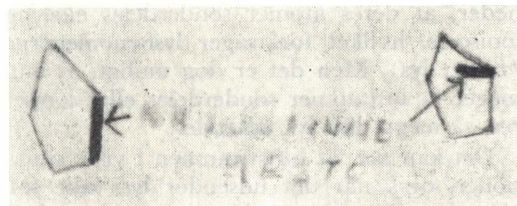

Fig. 9.

UFO'et befandt sig på den sydlige halvdel af himmelbuen, og det bevægede sig som på fig. 8.

Altså ligesom i Sarajevo.

De klartlysende steder „flyttede sig“. Der var især to karakteristiske steder, som kunne ses på forskellige tidspunkter (fig. 9).

Furuden disse nævnte steder, var UFO'et lysende to-tre andre steder i form af linier, der dog var en del svagere.

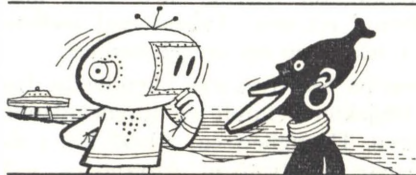
Ellers fik jeg ikke indtryk af en kegle med et „spor“ efter sig – jeg vil snarere sige, at de to dele dannede en helhed.

Mellem fotografiet og det, jeg så i teleskopet (lige før og efter fotograferingen) var der ingen forskel.

Med hensyn til farven tror jeg sagen er klar: UFO'et lyste klart af det reflekterede

sollys. Da sollyset passerede gennem det tykke atmosfærelag, skiftede det farve (også Solen bliver rød nær horisonten).“

Kilder: Personlig korrespondance fra Kiril Terziev. /BK.

RAPPORT HJØRNET

UFO-alarmeringsøvelsen 24.-25. juni 1972

Selv om vejret ikke var det bedste, fik UFO-alarmeringsøvelsen denne gang et bedre forløb end tidligere. Meldingerne over telefon og walkie-talkie-nettet var mere præcise og gik hurtigt ind, selv om der i visse perioder kunne have været brug for en telefon mere.

Flere af observationsholdene har siden sidste øvelse anskaffet sig walkie-talkie, hvilket er en stor hjælp, selv om disse kun kan anvendes indenfor begrænsede observationsområder.

Landsdækningen med faste observatører er i visse områder meget mangelfuld, bl. a. kniber det meget i Vestjylland og på Sjælland inden for området: Køge – Næstved – Sorø – Ringsted – Køge. På Sjælland blev det anførte område denne gang dækket af mobile observationshold, som medbragte én eller to walkie-talkie stationer. Det vil naturligvis være en stor hjælp, om man fremtidig kunne få flere faste observatører i begge disse områder, og vi opfordrer hermed vore medlemmer til at stille sig til rådighed for UFO-alarmeringstjenesten.

Optakten til øvelsen begyndte allerede under de sidste forberedelser, nemlig fredag den 23. juni kl. 23,45 til lørdag 00,15, hvor der fra Madslunde ca. 5 km NNV for Sorø

blev observeret et objekt, som efter alt at dømme drejer sig om et UFO. Da der også indløb andre meldinger om dette objekt, og da der sandsynligvis vil indgå flere meldinger herom, vil der senere blive bragt en udførlig rapport om denne hændelse.

Første melding om UFO-observation indenfor det tidsrum, hvor UFO-alarmeringsøvelsen fandt sted, kom kl. 19,36 fra Lystrup i Nordsjælland. Observationen fandt sted kl. 19,34, men trods omg. alarm i området lykkedes det ikke for andre poster at spore objektet. Den næste kom kl. 20,30, hvor et objekt blev observeret nord for Frederikssund. Observatøren meldte dog, at det kunne dreje sig om en ballon, hvilket senere blev bekræftet. Kl. 23,53 indgår der samtidig to meldinger, den ene pr. telefon, den anden pr. walkie-talkie, om UFO-observation SØ for Hillerød. Meldingerne indgår samtidig med at objektet observeres. Denne observation bekræftes senere af en observation i Rungsted kl. 23,53 til 23,56 af samme objekt. Sidste melding indgår kl. 02,27 og her drejer det sig om et objekt, som observeres fra Amagers østkyst kl. 02,17 til 02,20 i retning SSV.

Kl. 04,00 afsluttedes øvelsen.

Flere observatører og observationsgrupper fortsatte dog resten af søndagen, og for Hille-

rød-gruppen gav det resultat kl. 21,02. Her har man igen haft observation fredag den 30. juni kl. 00,40. Altså, fortsæt med at observere så ofte der er mulighed for det!

Så er der alarmerings-rapporterne. De går desværre alt for langsomt ind, og vi opfordrer derfor alle, som har deltaget i UFO-alarmeringsøvelsen til snarest at indsende disse rapporter, da det ellers bliver vanskeligt at få et samlet overblik over, hvorledes øvelsen er forløbet.

I dette referat af UFO-alarmeringsøvelsen er det ikke muligt at medtage de talrige meldinger, som indkom til alarmeringscentralen om vejrbaloner, signallys, satellitter osv., men det skal dog fremhæves, at observatørerne udviste en fremragende evne til hurtigt at identificere disse genstande. Ligeledes blev en enkelt falsk alarm meget hurtigt afsløret.

De indkomne meldinger om UFO-observationer skal nu gennemarbejdes og vil blive bragt under „rapport-hjørnet“.

Til slut vil jeg gerne bringe en tak til deltagerne i øvelsen. Trods midsommer var det hundekoldt og for mange blev det en drøj tørn at holde ud til søndag morgen.

*UFO-alarmeringscentralen, X. P. Madsen,
Bakkehavn 8, 2970 Hørsholm.
Telefon 01 - 86 16 77.*

24.-25. juni 1972

Lørdag den 24. juni kl. 19,34 ser hr. J. V. ved Lystruplund, ca. 4 km NØ for Slangerup, i nordvestlig retning, ca. 15 graders højde, et gult, skinnende objekt, som foretager kurs- og højdeændringer. Observationen varer 30 sek. Observatøren anslår objektets hastighed til ca. 1000 km i timen. Objektet forsvandt i nordvestlig retning. Meldingen indgår til Alarmeringscentralen kl. 19,36, men trods omg. alarm over telefon og walkie-talkie nettet lykkes det ikke for andre observatører at spore objektet.

Samme aften kl. 23,51 til 23,53 observerer to observationsposter ved Hillerød øst, i ØSØ, 15-20 graders højde, et objekt, der beskrives således:

„Jeg stod på altanen, da jeg så det røde

lys, der blinkede op med korte mellemrum – eet eller to lys ad gangen, forskellige steder hver gang – for mig at se, sad de i kanten af et stort, mørkt, rundt objekt, der langsomt gled mod SSØ, mens lysene flyttede sig i kanten modsat urviserne. De røde lys var som en middelstor stjerne, men deres indbyrdes afstand ret stor. Tidsinterval mellem blink ca. 1 sek., men ret uregelmæssige.“

Objektets lys beskrives som blændende. Ingen lyd. Objektet befandt sig tilsyneladende i skygrænsen. Hastighed ca. 30-50 km i timen. Størrelse ca. 20-40 m. Afstand ca. 1-3 km.

Meldingerne herom til Alarmeringscentralen indgår samtidig kl. 23,53 over telefon og walkie-talkie.

Kl. 23,53 til 23,56 observeres fra Margrethevej i Rungsted et stærk rødblinkende objekt. Objektet beskrives som tokronestort og kantet. Sås første gang i ØNØ, 35 graders højde og bevægede sig i løbet af ca. 3 min. i en opadgående bane over 22 buegrader til ØSØ, 45 graders højde, hvor det forsvandt bag et træ. Observatøren mener, at objektet befandt sig over Øresund. Troede først at det drejede sig om et flys røde vingelys, men kunne ikke se noget fly, ej heller høre motorstøj eller anden lyd. Intervallet mellem blinkene opgives til ca. 10 sek.

Søndag den 25. juni 72 kl. 02,27 indløber der telefonisk melding fra et observationshold placeret på en badebro ved Amagers østkyst. Kl. 02,17 observeres i SSV i 5 graders højde et orangefarvet, stationært objekt. Det bevæger sig nu mod øst, altså modsat stjernehimlens bevægelse. I kikkert ses objektet som en cirkulær skive. Bevæger sig 10 buegrader på 3 min. og forsvinder derefter under synsgrænsen. Objektets størrelse som nålehoved. Lys: stærkt og konstant.

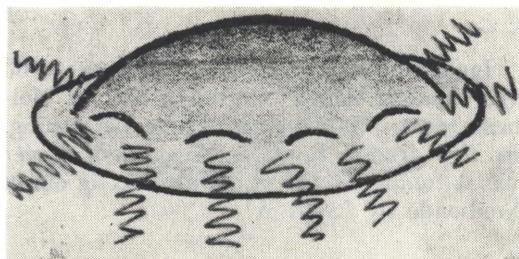
Rapporten fra denne observation er meget udførlig og kan tjene som et eksempel på, hvor grundigt en observation kan bearbejdes. Såfremt pladsforholdene tillader det, vil vi bringe rapporten i hele dens udstrækning i næste nr. af UFO-NYT.

X.P.

Observationer før og efter øvelsen . . .

Tirsdag den 29. februar 1972 kl. 20,02 er frk. L. F., Frederikssund, på vej mod sit hjem. Vejret er klart, vindstille, og det er mørkt. Da hun er ud for Fyrrebakken 10, lægger hun mærke til en gennemtrængende højtonet lyd, som virker ret generende. Da hun vender sig om for at se hvor lyden kommer fra, får hun mod syd i ca. 30 graders højde øje på et kuppelformet objekt, som i spiralformet flugt bevæger sig skråt opefter. Afstanden til objektet er ca. 50-70 m. Objektets diameter anslås til ca. 10 m. Længs med objektets flange ses pulserende lys i farverne grøn og orange. Lysets styrke beskrives som stærk. Efter at have betragtet objektet i ca. 2 min. bliver frk. L. F. klar over, at det drejer sig om et UFO. Hun fortæller, at hun nu blev bange og derfor løb mod sit hjem. Ca. 100 m fra observationsstedet vender hun sig om for at se efter objektet, men da er det væk.

Observationsstedet er i et villakvarter, og området, over hvilket objektet bevægede sig, er en eng, som ligger mellem villaerne.

Skitse af objektet - tegnet af observatøren.

PS. Prøv at sammenligne objektets facon med observationen syd for Hindkær, efteråret 1966. UFO-NYT nr. 3, maj-juni 1971, side 116.

Den 13. maj 1972 kl. 23,05 til 00,10 er der en observation ved Kikhavn, 2,5 km NØ for Hundested. Hr. G. H. beretter, at et stærktlysende, mælkevidt objekt kom til syne i NV, 310 grader, i 30 graders højde. Un-

der den 65 min. lange observation, bevæger objektet sig i såvel opad som nedadgående retning samt foretager ret store udsving til siderne. Under disse manøvrer iagttages et lysstrålebundt ud fra objektets kant. Under slutningen af observationen bliver objektets farve klart rødglødende og dets bevægelser bliver nu så hurtige, „at det synsbillede, det skabte, var at sammenligne med en overophedet el-kogesprial ophængt under himmelen.“ I rapporten berettes, at objektet havde en tydelig korona, skiftende fra hvid til pulserende gullig. Objektet forsvinder til sidst i nordvest, 290 grader, i 15 graders højde, hvilket vil sige, at det under observationen har flyttet sig i sydlig retning. Afstanden til objektet anslås til ca. 2 km. Det skal bemærkes, at himlen var overskyet, og at der ingen stjerner var synlige. Let vind fra nordvest, temperatur + 6 grader. Der opgives 7 navngivne vidner samt to ukendte. Rapporten er meget udførlig og hændelsen omhyggeligt beskrevet.

Ved Madslunde, ca. 5-6 km VNV for Sorø er der fredag den 23. juni 1972 fra kl. 23,30 til lørdag den 24. kl. 00,15 gjort en interessant observation.

Hr. E. T. og frk. L. P. beretter herom:

„Min forlovede og jeg var kl. ca. 23,30 gået om på terrassen for at konstatere, om vort Sect. Hansbål var brændt ud. Vi havde stået et par minutter og iagttaget himlen, da jeg første gang bemærkede objektet. Det var af samme lysintensitet som en alm. klar stjerne, syntes i begyndelsen stationær, og befandt sig på den nordlige himmel, ret lavt over synsranden, hvor det tonede frem på baggrund af en aflang, mørk skybanke. Dette i sig selv fik mig til at studse, og jeg upegede objektet for L. Der gik vel herefter et minut eller to, da pludselig objektet syntes at have bevæget sig op i skyens overkant. I første omgang troede vi, at dette var forårsaget af skyernes drift mod nord, men kunne konstatere, at lyset også havde bevæget sig i forhold til to telefonmaster, der som silhuetter fremtrådte mod aftenhimmelen. Kort efter så vi begge, hvorledes genstanden på en ligesom nærmest flaksende måde bevægede sig

ned under skyen, hvor den for en kort tid indtog en position mod selve himlen. Lyset fra genstanden var i mellemtiden blevet svagere og var gået over i en orange til rød farvetone. Fra at virke som en klar og konstant lyskilde, syntes det nærmest pulserende. Intensitet og fremtoning som en svag stjerne. I løbet af det næste kvarters tid så vi, hvordan objektet bevægede sig indtil flere gange frem og tilbage over skyformationen på den føromtalte flaksende måde, til tider i hurtige, til tider i langsomme bevægelser, og med en stadig vekslende lysintensitet. På et tidspunkt, hvor genstanden syntes at være stationær, udsendtes på een gang et stærkt hvidt lys, som varede ved i henved 20-30 sek. Det slukkede da brat, og vi mistede objektet af syne nogle sekunder, førend det igen lod sig se med et mat og rødt lys, denne gang et godt stykke fra den tidligere position. Dette fænomen med det stærke hvide lys gentog sig i alt 3 gange under den 45 min. lange observation. Fælles for alle 3 gange var også, at vi havde vanskeligt ved at genfinde objektet umiddelbart efter lysudladningen, dels fordi lyset åbenbart gik helt eller delvis ud, dels fordi genstanden så hurtigt befandt sig på en ny position.

Efter at have observeret ca. 15 min. fra terrassen, besluttede vi at tage bilen for om muligt at prøve at nærme os genstanden ved at køre nordpå ad Holbækvejen. Det virkede dog ikke som om vi på denne måde kom nærmere til objektet. Fra en bakketop øst for byen Døjringe gjorde vi vores sidste observation. Genstanden stod her stille langt ude til venstre for vejen i en vinkel på ca. 45 grader over horisonten og udsendte for sidste gang sit stærke, hvide lys, denne gang stærkere end begge de foregående. Det var at se på, omtrent som når man betragter projektøren på et fyrtårn i en vis afstand. Objektets størrelse virkede her som værende 4-5 gange en alm. stjerne. Også varigheden af det stærke lys var denne gang længere end de foregående, ca. 60-80 sek. Herefter satte objektet sig atter i bevægelse, denne gang mod øst, for gradvist at slå ind på en kurs, der til sidst bragte det i retning SSV. Da

den i tilsyneladende stor afstand, højde ca. 50-60 grader, passerede over vejen, hvor vi holdt, og omtrent vinkelret på denne, virkede dens tempo jævnt fremadskridende. Dens flugt var dog stadig flaksende, ligesom den til tider syntes at gøre små spring fremad eller opad. Under hele sin „bortgang“, der generelt foregik i en lige, ubrudt bane mod sydvest (som om en kurs var sat), udsendte objektet et vedvarende men dæmpet lys, fra orange og til rødt. 8-10 min. efter gik den ind i eller over nogle skyformationer på den sydvestlige horisont.“

Under observationen hørtes ingen lyd fra objektet.

Samme nat ser tre personer i byen Undløse, som ligger 14 km nord for Døjringe, mellem kl. 23 og 24 i østlig retning, 15 graders højde, et stærkt hvidtlysende objekt, som man først antog for en satellit. En overgang udsendte objektet nogle kraftige røde blink. Rapportøren mener, at det drejede sig om en helikopter, men tilføjer: „Jeg har imidlertid aldrig set en sådan med et så stærkt lys på.“

Igen samme nat mellem 23,45 og 24,00 ved „Langerødgård“ ca. 4 km SV for Holbæk, ser to ufo-observatører i sydlig retning, ca. 7-8 graders højde et objekt hvis farver var skiftende. Mente at det drejede sig om et kredsende fly (S-61 A).

Den 30. juni 1972 kl. 00,40 til 00,42 er der en observation fra Skansebakken (fast observationssted) ved Hillerød. Vejrforhold: letskyet og vindstille. 3 af vore medlemmer på observationspost iagttager en satellit med kurs fra zenith mod øst. Ja, man mente, at det var en satellit, selv om dens flugt var lidt urolig. Pludselig begyndte den at blinke, nærmest som et reflekterende rakethylster og et øjeblik efter sås et rødt glimt lige ved objektet. I østlig retning i omkring 60 graders højde, accelererede objektet pludselig samtidigt med at det foretog voldsomme zig-zag-

bevægelser, som fortsatte indtil man tabte objektet af syne i øst i 30 graders højde, sandsynligvis bag en skybanke. Melding om observationen blev udsendt omg. pr. walkie-

talkie og telefon og indgik til alarmeringscentralen kl. 00,44. Trods etablering af radiokæde i Nordsjælland, lykkedes det ikke at spore objektet igen. X. P.

OBSERVATIONER

Astronom ser UFO

Skeptikere påstår ofte, at de mennesker, som tilbringer mere tid end nogen som helst andre med at iagttager himlen, astronomer, aldrig ser UFO'er. Følgende er en beretning af en amatørastonom om den gang han så et UFO gennem sit teleskop.

– En aften i begyndelsen af oktober 1961 brugte jeg mit 6-tommer Newtonian-teleskop; min hovedinteresse var netop denne aften at prøve at lokalisere en rød stjerne kaldet „19 Piscium“ i konstellationen Pisces (fiskene), som på den tid kunne observeres på den sydvestlige himmel. Da mit søgerteleoskop ikke var på linie den aften, blev jeg nødt til at gennemsege et stykke af himlen, indtil jeg havde lokaliseret denne stjerne.

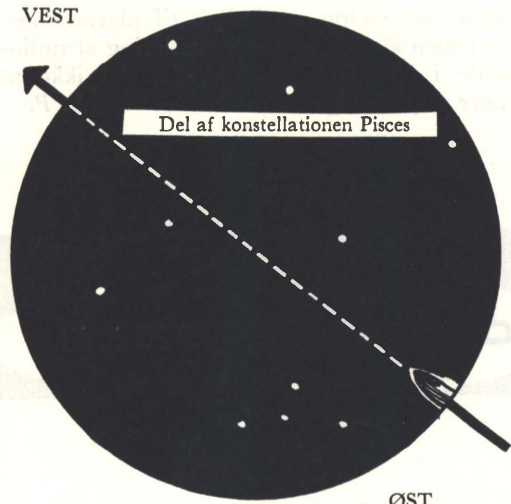
Mens jeg foretog denne gennemsøgning, blev jeg pludselig opmærksom på et objekt, der kom ind fra højre side af mit synsfelt, som vist på den første tegning. Jeg holdt mit teleskop stille og iagttag objektet, der langsomt bevægede sig mod den position, der er vist på den anden tegning; jeg anslog, at det varede ca. 5 til 10 sekunder.

Til at begynde med gik det ikke op for

mig, at jeg observerede noget usædvanligt (bevidstheden kan somme tider være længe om at reagere, hvis den bliver „fanget på fersk gerning“), men da jeg blev helt klar over, at dette objekt var noget ganske usædvanligt, var min første tanke at bede min kone bevidne det, og i min ophidselse tror jeg, at jeg slog teleskopet ud af positionen og mistede objektet. Da jeg kom tilbage til teleskopet, var jeg ude af stand til at genlokalisere objektet, skønt jeg gennemsøgte arealet et godt stykke tid; men måske var det den forkerte retning. Dette kræver stor dygtighed, da synsfeltet af himlen under observationen var meget lille hele tiden – ved en forstørrelse på 75 til 100 gange var feltet på dette teleskop ca. een grad af himlen (to gange Månens størrelse) eller måske endnu mindre; i hvert fald et meget lille felt, når man sammenligner det med nattehimmels uhyre store areal.

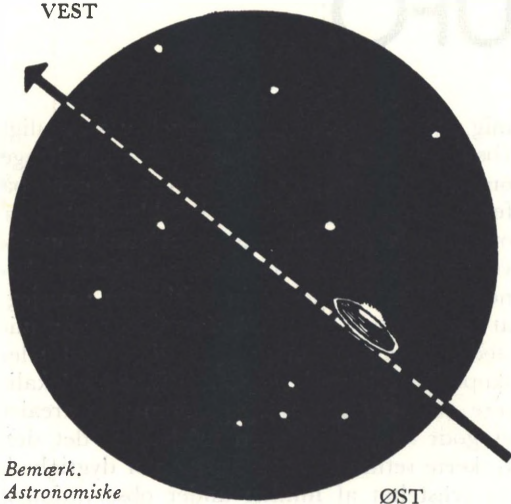
Hellere end at spille mere tid på at prøve på at lokalisere objektet igen, var det bedre at lave et par tegninger så hurtigt som muligt, mens detaljerne stadig var friske i min hukommelse. Da jeg havde gjort dette, gjorde jeg nogle korte notater om objektet, jeg

VEST

ØST

VEST

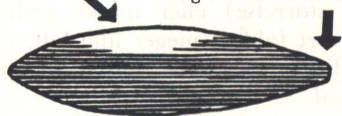

ØST

Bemærk.
Astronomiske
teleskoper vender billederne.

Refleksion eller gløden

Bageste del af UFO'et

Objekt set i synsfeltet af et 6-tommer newtonian teleskop i en forstørrelse på ca. 75-100 gange. Den nederste tegning viser objektet 5-10 sekunder senere, mens det forsætligt bevæger sig med den spidse ende fremad.

havde set, men glemte de to vigtigste ting – det nøjagtige tidspunkt og datoen for observationen. Jeg husker, at *den* særlige nat var Månen ikke synlig, så vidt jeg kunne se, og dette placerer observationen på et tidspunkt inden for de to første uger af oktober 1961. Observationsbetingelserne i dette område var fortrinlige den nat, netop dette bemærkede jeg specielt.

Hvad angår selve objektet, kunne jeg ikke se noget lys (vinduer, køjer osv., eller andre detaljer, der er almindelige på luftfartøjer), men der var tydeligvis en lysreflektion fra den øverste del, som lignede en gløden af en eller anden slags – jeg er ikke sikker på, hvad det var. Skønt objektet var mørkt, stod det helt klart ud fra himlens baggrund. Jeg tror, det var lidt lysere end baggrunden, men jeg er ikke sikker. Da objektet var „formørket“, tydede det således på, at det var et atmosfærisk objekt, fordi den del af himlen, der er ved 19 Piscium, på den tid af året var ca. 15 grader fra midten af Jordens skygge, så vidt jeg kunne dømme.

Først tænkte jeg, at det kunne være en ballon, men jeg så objektet i alle detaljer – man kunne ikke tage fejl og tro, at det var en vejrballoon eller nogen anden slags ballon. I årenes løb har jeg fået stor erfaring i at observere planetariske detaljer, og dette viste sig at være til hjælp ved denne analyse. Bortset fra dette, havde jeg indtrykket af at se på en metallisk overflade, hvilket skyldtes hændelsesvis glimt fra lys, der muligvis var reflekteret fra dets overflade, da det bevægede sig på sin langsomme kurs mod den stjernefyldte baggrund. Det var *bestemt ikke* en ballon.

Så tænkte jeg på flyvemaskiner, der landede i Lincolnshire lufthavn; men jeg har ofte set et sådant fartøj i mit teleskop, da dét havde nyhedens interesse, og bortset fra, at det var for langsomt til at være en flyvemaskine, havde det ingen navigationslys, heller ikke var de sædvanlige omrids af et luftfartøj synlige, som de let skulle have været i et teleskop af denne type. Jeg har set for mange luftfartøjer til at kunne tage fejl af et sådant, og bortset fra dette, er selv det

langsomste luftfartøj meget vanskeligt at fastholde i et så stort teleskop, da det forstørrelser farten så vel som konstruktionen, og således gør det vanskeligt at manøvrere teleskopet og at tage „omvendte“ billeder og himlens geografi osv. med i beregning. Jeg tvivler på, at det kan have været en raket eller satellit, da forstørrelsen ikke var tilstrækkelig til at vise en satellits detaljer eller form, den ville kun i bedste fald være blevet observeret som en klar stjerne. Dets bevægelse var også alt for langsom til, at det kunne have været en satellit. Andre fænomener på himlen kender jeg godt, da jeg har observeret himlen som amatørastonom i 48 år, siden jeg var 7 år gammel; jeg har brugt forskellige teleskoper eller det blotte øje, så jeg har udelukket alle disse muligheder efter omhyggelig overvejelse.

Et godt stykke tid senere fik jeg yderligere bevis for min egen observation. Dette vidnes beretning og skitse var identisk med, hvad jeg selv så i oktober 1961. Han iagttog objektet i et meget længere tidsrum, og han sagde, at det fløj plant, men skiftede retning adskillige gange, og da det skiftede retning, svævede det. En gang svævede det også i ret linie. Han kunne se det i 15–20 minutter. Den nat brugte han, mener jeg, en stærk kik-kert (da han var interesseret i astronomi). Jeg fik oplyst, at hans observation også fandt sted i oktober 1961, men ligesom jeg, kunne han heller ikke huske dato og tid.

Derick Shelton, Hull, East Yorkshire.

To af Spacelinks astronomiske rådgivere, Roger Stanway, F.R.A.S. og Anthony Pace, F.R.A.S., kommenterer som følger:

– Beskrivelsen er astronomisk nøjagtig. Pisces (fiskene) er en efterårs-konstellation, som tidligt i oktober er synlig på den sydvestlige himmel ved midnat. Objektet må have bevæget sig relativt langsomt for at vidnet kan have indstillet teleskopet og have observeret bevægelsen, der er vist på tegningen. Synsfeltet kunne ikke have været mere end en halv grad, dvs. Månens tilsyneladende størrelse. Det er ikke overraskende, at objektet ikke kunne lokaliseres igen, efter at telesko-

pet blev slået ud af position, når man tænker på, at teleskopet havde så lille et synsfelt.

Objektet gav vidnet et indtryk af en metalisk overflade, hvilket skyldtes glimt af og til af reflekteret lys fra objektet, da det bevægede sig mod stjernebaggrunden. Denne virkning kan skyldes dets relative nærhed til de nærmeste stjerner, eller at objektet skjulte disse.

Mr. Shelton beskrev en refleksion eller et lys fra den øverste del (det var i virkeligheden undersiden, da billedet var vendt). Hvis det var en refleksion, må der have været en lyskilde. Det forekommer usandsynligt, at en jordisk lyskilde kunne være ansvarlig for dette. For det andet, skønt Mr. Shelton ikke giver observationstidspunktet, er det, (på grund af de gode observationsbetingelser - mørk himmel), sandsynligt, at Solen på denne tid af året, nemlig i begyndelsen af oktober, var langt under horisonten (den går ned lige efter kl. 18) og den kunne ikke have oplyst objektet, med mindre dette var meget højt oppe på himlen – uden for atmosfæren (som en satellit). Mr. Shelton havde indtryk af, at objektet bevægede sig inden for atmosfæren. Alternativet til refleksionsteoriene er et selvlysende legeme.

Hele episoden kan have været nogle teleskopiske afvigelse, indtil vi sammenligner detaljerne med den anden interessante observation i oktober 1961. Ved en umiddelbar betragtning så begge det samme UFO. Det andet vidnes beskrivelse af bevægelsen, synes at bekræfte, at objektet var et kontrolleret flyvende objekt af ukendt oprindelse.

Den 18. februar 1969 indtraf en lignende observation over Doncaster. „Et antal mennesker, deriblandt to meteorologer, iagttog et skinnende objekt på himlen i en halv time. Da det blev iagttaget gennem et teleskop, blev det beskrevet som „patron-formet“, flad i den bageste del og rund i forenden. Det blev lokaliseret til en højde af 3.000 meter. R.A.F. i Finningley prøvede at fange det på radar, men modtog kun et svagt signal.

Spacelink. April 1971. /B.S.

Undervanns-UFO i Indonesia

Gordon Creighton

Jeg takker Mr. W. L. Tobing fra Bandung, Indonesia, for denne rapport om noe, som kan se ut som en undervanns-UFO, „base“.

Historien kom først ut i den indonesisk-språklige journal „Intisari“ nr. 78 i jan. 1970 (et velkjendt populærvitenskapelig månedsblad utgitt i Djakarta), utgiver S. Kamah.

Er det mulig, at Poso-sjøen i Nord Sulawesi¹) er en UFO-base? Den største innsjøen på øya Nord Sulawesi er ca. 800 kvadratkilometer av areal og 3 ganger så dyp som Java-sjøen²). Den vakre byen Tentana er beliggende ved sjøen.

For ikke så lenge siden foretok Mr. Kamah en undersøkelse av sjøen og dennes omgivelser, idet det forlyder hos den lokale befolkning, at meget mystiske ting foregår i innsjøen. Han var ledsaget av Mr. J. Gintu, sjef for distriktet, Mr. S. Walenta, medlem av rådet i Poso, Mr. Togobu, leder for kunst- og kulturrådet og Mr. Pobonde, ordføreren i Adat.

I henhold til beretningen gitt til Mr. Kamah av de fire ovennevnte lokale embetsmenn, har det i sjøen de sidste 5 år været et mystisk vesen eller fenomen. Det er fremdeles en gåte, om det dreier seg om noe enormt, ukjent dyr eller et „spøkelse“. Hvad som synes sikkert er, at for 5 år siden oppdaget en fisker ved midnattstid et kraftig lys midt ute på sjøen. Først trodde han, det var en annen fisker med en petromaxlampe, men så oppdaget han, at lyset beveget seg fra den ene bredden til den andre og så tilbake igjen, noen ganger i et meget hurtig tempo. På et gitt tidspunkt kom lyset så nær som 100 meter, og dette skremte fiskeren slik, at han straks dro hjem. Da han fortalte naboene i landsbyen, hvad han hadde sett, lo de av ham inntil en uke senere, da lyset ble sett av andre fiskere. Siden da er lyset sett så ofte, at folk har vendt seg til det. Befolkningens mening om, hvad som fenomenet bunner i, er meget variert.

Den lokale distriktssjef Mr. Gintu uttalte: „Inntil 1966 trodde jeg ikke på historien om lyset i sjøen, som folk snakket om. Jeg trodde, det bare var overtro. Men en kveld ved 21 tiden, da jeg reiste hjem med båt, viste mennesket meg det kraftige lyset midt ute på sjøen. Jeg så det beveget seg med usedvanlig hastighet fra den ene stranden til den motsatte. En time senere nærmet det seg vår båt og kom på 20 meters hold. Jeg iakttok det intenst. Vannet syntes å boble, og det kunde se ut som om det var et legeme omgitt av lys. Selv om jeg så det tydelig, var jeg ikke istand til å finne legemets nøyaktige form.“

Ved en annen anledning så Mr. Gintu fenomenet sammen med sin frue, på ganske kort hold.

Mr. Togobu uttalte også, at han først ikke trodde på rapportene vedrørende lyset, men mente det måtte være lys fra meteoror som falt i sjøen. Han fikk imidlertid også selv se det og måtte da erkjenne, at det måtte være et mystisk vesen eller dyr i innsjøen. Ordfører Walenta har også sett fenomenet.

Mr. Pobonde hadde ingen formening om hvad det kunde være, men han utelukket både spøkelse og dyr.

Mr. Kamah mente å kunne fastslå at fenomenet hadde forandret karakter i løpet av disse 5 år. For eksempel: *Til å begynne med ble det mystiske lys sett i eller på selve sjøen. Nu er det imidlertid sett flygende over sjøen samt over marker og høyder rundt denne for så å vende tilbake og styrte ned i sjøen. Videre: Det er ikke lenger bare ett lys, men ofte tre av dem.*

„Kjempefisk“

For omtrent et år siden fortalte en fisker til Mr. Gintu at han en dag, han hadde vært ute på sjøen, hadde sett en kjempefisk. Uhyret hadde to ca. 2 meter lange horn. Kroppsfargen var sort. Den del av kroppen, som

kunde ses over vannet, var omkring 3 meter bred. Uhyret dukket straks, idet det laget en kraftig bølge. Vitenskapsmenn, som har besøkt området og hørt om fenomenet, mener, det kan ha vært en tusener år gammel dyreart.

„Mysteriestenen“

En annen ting, som også snakkes om av den lokale befolkning, er en gammel oppfatning om, at dyr, som de kaller „Torandauwe“, har sitt hjem i sjøen.

For å se, om det kunde være noe bak denne oppfatning, oppsøkte Mr. Kamah og hans fire hjelpere et sted kalt Tandjung Anker, ca. 3 km fra Tentane. Her er en mystisk sort sten kjendt av befolkningen som „Watu Mpangsa Angga“ som betyr „Djvelens brynesten“ (slibesten). Den er av størrelse som et petroleumsfat ca. 2 meter lang og har et hull fullt av vann. Det merkelige ved denne stenen er, at det på 8 steder ser ut som om den er brukt som bryne for å skjerpe instrumenter.

Mr. Gintu uttalte, at hvis man går dit ved 6-tiden om morgenen, synes det, som om noen nylig har brukt stenen som bryne. I henhold til lokal tro, har dette gått for seg i hundrevis av år. Mr. Gintu uttalte videre, at det merkelige er, at inntil for 5 år siden var det bare 5 merker på stenen, mens det nu er 8. Det synes som om representanter for myndighetene ofte holder vakt ved stenen i de tidlige morgentimer, men aldri er det oppdaget noe „spøkelse“ eller andre mystiske vesener ved stenen. Nøyaktig granskning synes imidlertid å røbe, at merkene er gjort av mennesker.

Ved en anledning holdt en soldat, som kanskje var motigere enn de fleste, vakt ved stenen og rapporterte, at han hadde sett en skyggeaktig skikkelse forlate den.

Mr. Togopu uttalte imidlertid, at det ikke var noe mystisk ved stenen, og at sjøen med omgivelser var blitt studert omhyggelig i årevis. Med hensyn til slipemerkene mente han, at disse var ekte nok, men at de var forhistoriske og hadde stått der i tusener av år.

Med hensyn til det mystiske lyset, var Mr. Togopu enig i, at det muligens kunde holde til et intelligent vesen der, men at han var sikker, denne ingen forbinnelse hadde med merkene på stenen. Han tilbakeviser skarpt all overtro men medgir, at han er overbevist om, at sjøen ruger over en hemmelighet, som det til idag ikke er kommet noen løsning på. Han mener, at saken bør undersøkes nøye.

Notater

- 1) Den store øye som før het Celebes.
- 2) Mens Javasjøen er grunn, bare noen hundre fot dyp, er det dog renner langs kysten av Celebes som er tusener av fot dype.

Flying Saucer Review, april 71. /PLH

UFO'ER OG DYR

Everittstown, New Jersey, USA. (I tussmørket om aftenen den 6. nov. 1957).

Mr. John Trasco har fortalt, at han gikk ut af huset for at fødre sin hund og så et lysende, ægformet objekt svæve foran laden. Pludselig stod han ansigt til ansigt med en lille mand, ca. 90 cm høy, „ligesom en nisse“, klædt i grønt tøy med blanke knapper, en grøn hue af facon noget lig en baskerhue og handsker med et skinnende objekt for enden. Han hadde næse og hage, store fremstående, frøliggende øjne og kitfarvet ansigt. Trasco mente at høre væsenet si: „Vi er fredelige folk, vi vil ikke forstyrre, vi ønsker kun at få Deres hund“. Grundigt forskrækket svarede Mr. Trasco: „Forvind for pokker!“, hvorefter væsenet flygtede ind i det svævende fartøy, som hævede sig lige op og forsvandt. Mr. Trasco fortalte, at væsenets stemme lød „skarp og foruroligende“, med en slags „gebrokkent accent“, som om han kom „fra den anden side“ (det vil formodentlig si fra Europa). Hunden „King“, en seks år gammel belgisk politihund, der var tøjret ved huset, hadde gøet rasende af den ubudne gæst og fartøjet og hadde nu fråde om munden af ophidselse og frygt.

*Delaware Valley News, Milford, N.J.,
15.-11.-57. /BK.*

Ved 15-kilometerstenen - et sted i Brasilien

Nigel Rimes

Følgende er en oversettelse av en artikkel benevnt: *Jeg iakttok en flygende tallerken i 40 minutter* – av journalisten José Belém. Den stod i Riomagasinets *O Cruzeiro* den 7. oktober 1967 og beskriver, hvad en velkjendt Rioadvokat Jonil Feydit Vieira opplevde. Artikkelen lyder slik:

„Noen tror, andre tror ikke. Hvad som er sikkert er, at enhver nyhet vedrørende flygende tallerkener leses ivrig av alle. Selv vitenskapsmennene står splittet i saken, men de fleste studerer rapportene fra dem, som sier å ha sett uidentifiserte flygende objekter.

De utallige fremstillinger i sakens anledning utgjør hovedmaterialet for studier pr. idag. Det er derfor vår hensikt å offentliggjøre denne rapport i sin helhet. Den omhandler bevitnelsen av Rioadvokaten Jonil Feydit Vieira om sin opplevelse, som var mer enn en alminnelig observasjon, idet det også forelå et forsøk på kontakt ved telepati (dog bare ensidig) fra en flygende tallerken om aftenen den 3. august 1967, da advokaten bilte fra Rio de Janeiro til et sted i nærheten av Fransisco Fragoso i staten Rio de Janeiro.

Sr. Jonil Feydit Vieira sa: „Vi forlot Rio i en pickup tilhørende Guanabaras Telefonarbeiderunion. Sjøføren var Amauri Barbosa da Silva, og vi skulde til Francisco Fragosa i staten Rio de Janeiro, der Graham Bell Feriekoloni ligger. Jeg er unionens advokat og skulde overnatte der, idet jeg den følgende dag skulle møte distriktsdommeren i byen Miguel Pereira.

Omkring kl. 20,00 var vi ved 15 kilometerstenen på veien, som fører fra Presidente Dutra hovedveien til Miguel Pereira. Sjøføren gjorde meg da oppmerksom på noen kraftige lys til høyre, ca. 500 meter borte, som minnet om et tivoli. Da jeg ikke kjendte terrenget, så jeg intet merkverdig i lysene;

men sjøføren, som kjører til kolonien hver dag, påstod, at han ikke hadde sett lys der før. Han mente imidlertid, at det kunde være en militærleir eller liknende. Vi betraktet dog allikevel lysene, og jeg husker godt, at det var 5 lys; og når jeg teller fra venstre var 3 av varierende nuancer av gult lys, et blågrønt og et med den lyseblå fargen, vi ser i et svømmebasseng. Plutselig begynte lysene å gå ut, ett etter ett, fra venstre mot høyre. Straks deretter begynte de to ytterste lys å blinke for etter en stund å slukkes.

Alt dette skjedde i løpet av meget kort tid. Vi kjørte i 80 km's fart, og lysene kunde jo være hvad som helst. Vi fortsatte turen uten å tenke nærmere på saken, inntil noe senere vi igjen så lysene (det kunde ikke være andre på grunn av likheten i rekkefølge og farge). Denne gang var de imidlertid på venstre side av veien, men nu kunde vi se, at de kom fra et ovalt objekt av blålig farge.

Stillet overfor denne nye situasjon ble vi noe betenkt, og sjøføren begynte å blunke med lysene. Jeg vet ikke, om han gjorde dette instinktivt eller på grunn av påvirkning av en ytre kraft. Til vår store forbauselse begynte også objektet å blinke, synkront med bilens lyskastere. „Det kan ikke være et fly“, sa sjøføren, „og sikkert ikke et helikopter. da et slikt umulig kunde ha flyttet seg så hurtig uten støy!“

Fra dette øyeblikk hadde vi objektet stadig foran oss, idet det svingte fra den ene side av veien til den andre, som om det observerte os nøye. Flere ganger slo vi av lyset, for at det skulde miste kontakten, men det hjalp imidlertid ikke. Selv om objektet forsvant av syne et øyeblikk, kom det straks tilbake.

Til å begynne med, kjørte vi uten å snakke sammen, men etterhvert som vi ble redde, begynte vi å kommentere det merkelige objekt, idet vi fremsatte forskjellige hypoteser.

Vi var faktisk inne på, at det kunde være en flygende tallerken.

En stund hadde jeg følelsen av at noen forsøkte å kommunisere med oss (og sjåføren hadde den samme følelse, etter hva han sa til meg senere). Jeg fikk en intens hodepine, konsentrert mellom øynene, og en tanke som ikke var min, meldte seg: „Hvorledes vil dette fenomen bli mottatt?“

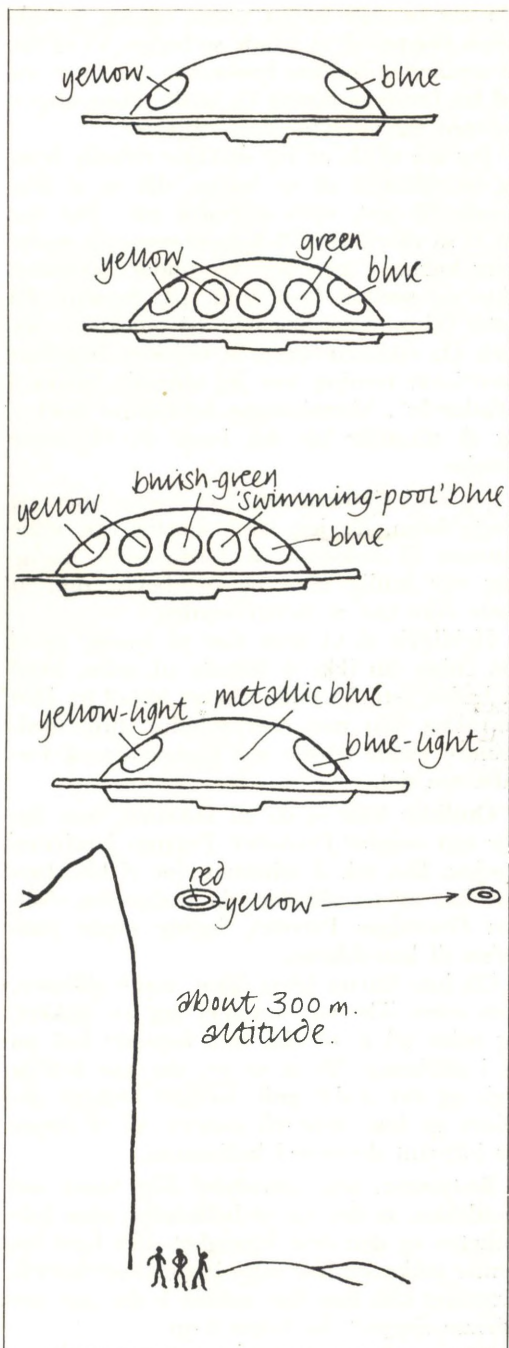
Jeg vet ikke hvorledes jeg skal forklare fornemmelsen, men jeg er sikker på, at jeg ikke fikk spørsmålet med ord. Det var kanskje en slags telepatiske kontakt?

For å komme bort fra tanken, eller kanskje for å besvare spørsmålet, sa jeg til sjåføren, at jeg trodde på eksistensen av vesener på andre planeter; fordi hvis det er planeter eldre enn vår, vil det logisk nok være sannsynlig, at andre livsformer kan eksistere der. Videre sa jeg, at hvis tilfeldigvis en flygende tallerken viste seg, vilde jeg gjerne ha sett den på nært hold, især fra siden, dette under forutsetning av, at der ikke ville ske mig noen fysisk skade.

Sjåføren mente, at hvis tallerkene skulde vise seg foran oss igjen (den var et øyeblikk ute av syne), vilde den sikkert blende oss, da lyset var så kraftig, at det sved i øynene.

Mens vi snakket sammen, nærmet vi oss kolonien, og dette var jeg faktisk meget glad for. Jeg likte situasjonen absolutt ikke. Mitt kjennskap til slike fenomener var lik null.

Vi kjørte nu på en grusveg og kunde ikke se objektet. Vi hadde dog en klar følelse av å bli iaktatt. Da vi kom til Barao de Javari, gjorde sjåføren meg oppmerksom på, at lysene igjen var ute til høyre, nøyaktig over Sitio Lachoumière. Ett av lysene var gult, det andre blått. Begge var så kraftige som artilleriets lyskastere; de sendte imidlertid ikke ut stråler, men opplyste hele området.

Ordforklaring til illustrationen: yellow = gul; blue = blå; green = grøn; bluish-green = blågrøn; swimming-pool = svømmebassin; light = lys; metallic = metallisk; red = rød; about 300 m altitude = ca. 300 m's højde.

De var ca. 300 m fra veien, og jeg ba sjåføren stoppe, så vi kunde se bedre. Vi så da, at avstanden mellom lysene var ca. 10 m, og ud fra farverne dømte vi, at de sannsynligvis befant seg allerytterst på objektet.

Jeg må tilstå, at jeg da følte virkelig frykt og ba sjåføren slå av lysene, slik at vi ikke kunde bli sett, men se bedre selv. Det var da vi så en enorm blå kuppel sveve en meter over bakken, uten noe lys under. Redselen økte og svetten brøt frem på pannen. På dette tidspunkt så jeg ikke på objektet – jeg bad. Da sjåføren ropte, at objektet langsomt kom i vår retning, var jeg allerede halveis i „Fadervår“. Skrekkslagne iakttok vi lyset – og så plutselig ble det borte til vår store lettelse.

Jeg bad sjåføren sette på lysene igjen og starte bilen, da jeg, som rimelig var, vilde komme til kolonien så hurtig som mulig. Jeg var stadig redd og overbevist om, at dette ikke var av denne verden.

Heldigvis så vi intet mer til lysene, og vi ble enige om ikke å fortelle til noen, hvad vi hadde sett. Vi vilde sikkert isåfall ha blitt betraktet som mer eller mindre sprø, medmindre andre hadde sett fenomenet og fortalte om det.

Omsider kom vi da til kolonien, som ligger rett overfor Francisco Fragoso jernbanestasjon. Det tok ti minutter, før vi ble sluppet inn av en sidedør, da bestyreren, Nélson Gonçalves Ferreira, hadde glemt nøkkelen til hoveddøren.

Da han startet bilen igjen, ropte sjåføren, som ennå ikke var kommet seg av sjokket, og pekte på et objekt, som forsvant bak en ås i nærheten. Vi så to lys, det ene kraftig rødt og det andre gult. Lydløst beskrev objektet en bue, først til venstre, så til høyre og forsvant deretter i horisonten.

Bestyreren, som fremdeles ikke visste om hendelsen, sa det var et helikopter, men lydløsheten og den store hastighet, fikk ham fra denne tanke, og han satte kursen mot hovedkvarteret idet han ikke ønsket å vite noe om „denne tingen“. Vi fulgte ham.

Sjåføren innførte hendelsen i sin kjørebok, herunder ankomsttiden kl. 20,40.“

— — —

Jeg mener, denne saken må være meget viktig (det er iallfall mulig at en annen vilde ha syntes det) for det er et faktum, at jeg tidlig i 1968 oppdaget, at mitt arkiv for perioden april-november 1967 var sporløst forsvunnet. Jeg har faktisk følelsen av at det betyr, at der er noe „very hot“ blandt de refererte saker, herunder også Rio-advokatens opplevelse. Affærens mest slående aspekt har med lysene å gjøre. samt fargeforandringen og andre betraktninger som man bare såvidt har nevnt. Har noen for eksempel studert egenskapene og virkningene av kraftige fargede stråler på et høy-joniseret magnetisk felt eller på et legeme beliggende i dette feltet?

Hittil er gløden fra UFO'er blitt knyttet til det joniserte felt. Dette kan også være riktig. Men hvad er forklaringen på det intense lys av farger i forskjellige kulører, som forandrer form og farge, ettersom UFO'en utfører forskjellige manøvrer? Det må være en viktig grunn for disse ting, og jeg er sikker på, at vi må se langt utover nåtidens kjennskap til lysets egenskaper og krefter, hvis vi vil vite hvad den er. Vi må imidlertid ikke begrense oss til synlig lys. Det usynlige kan være like viktig.

*Flying Saucer Rewiew, supplement 4,
April 1971. /PLH.*

UFO'ER OG DYR

Ambleside, Lake District, England (om aftenen d. 6. august 1965).

Et glødende ildrødt cigar-formet objekt, tilsyneladende med gyldent oplyste „vinduer“, rapporteredes at have udsendt gnister og at have udsendt lav brummende eller „stønnende“ lyde, da det fløy forbi. Stude på en nærliggende gård reagerede ophidset. Vidner udtalte, at flyvemaskiner ofte fløy over området, og at intet fly nogensinde havde frembragt sådan en tumult blandt kvæget.

F.S.R., nov.-dec. 1965. /BS.

Piloter ser UFO over Østrig

APRO-medlem Alexander Keul fra Wien, Østrig, har samlet nye oplysninger om østrigske observationer i en rapport til APROs hovedkvarter. Følgende er en redigeret udgave af hans rapport:

Kl. 19,05 (centraleuropæisk tid) den 18. marts 1972 startede en AUA (Austrian Airlines) maskine (DC-9) fra Schwechat lufthavnen i Wien med retning mod Frankfurt, Tyskland; fører af flyet var kaptajn Alexander Raab og hans andenpilot Otto Herold. Aftenhimlen var klar med perfekt sigtbarhed.

Over Krems, nedre Østrig, omkring kl. 19,18 brød radiokompasset sammen, og advarselslysene blinkede i cockpittet. Kaptajn Raab beskrev senere problemet i et TV-interview: „Pludselig viste de to ADF-radiokompasser en afvigelse på 8 grader (i forhold til hinanden), og straks efter satte hovedalarmen igang. Jeg inspicerede de to elektromagnetiske FLAGSKATE systemer, som kontrollerer de andre radiokompasser, men kunne ikke finde fejlen.“

AUA maskinen holdt sig i 6.000 meters højde og nærmede sig Linz, øvre Østrig, fra øst. Kl. 19,23 fik kaptajn Raab øje på et mærkeligt objekt udenfor:

„Jeg så det til venstre – en enorm, hvid tragt oppe på himlen. Det klart aftegnede legeme bevægede sig ikke – det var umuligt at bedømme afstand, fart(?) og højde. Først tænkte jeg på en refleksion indefra af en slags – et lys bagfra, men cockpittet var mørkt og døren lukket. Min andenpilot så også den flyvende tragt. På toppen af den bemærkede vi en funkende, hvid lyskilde – den oplyste kantens tydelige omrids. Her så vi altså en omvendt hul kegle på en skyfri himmel, som om nogen havde tegnet den på en tavle med et stykke kridt. Objektets akse pegede nedad i en vinkel på omkring 50 grader. Lysstråler fra toppen sås udenfor og indenfor kanten, helt ned til bunden af tragten, som var en perfekt ellipse (derfra, hvor vi så den).

„Efter to minutters forløb satte det farten op og overhalede mig, hældningsvinklen gik ned til 20 grader i det fjerne med aksepegende mod 260 grader på den magnetiske skala (det punkt, hvor objektet forsvandt). Lyskildens farve skiftede fra hvidt til rødt. Da det flyvende legeme fjernede sig, syntes bundellipsen at udvide sig, og jeg så ind i en slags „glorie“, ligesom Månen har. Glorieeffekten udgik fra en tydelig, hvid ring, som sås klart mod himlen.“

Lysstrålerne var forsvundet, og den hvide ring var adskilt fra det røde toplys, men begge de oplyste konstruktioner holdt deres indbyrdes placering i den tragtformede formation. Da UFO'et til sidst fór bort i en lige bane mod vest, efterlod det et ioniseret spor – som Raab sagde: „... en lysende vej af rødligt-hvide gasser, der glødede i 20 minutter efter observationens afslutning. Jeg kaldte på de to stewardesser, og de så det også, kort efter solnedgang.“

„Vi havde bekræftende vidner – kaptajn Brouwer, fører af Lufthansa flight nr. 367 på vej til Stuttgart, fortalte mig over radioen, at han også observerede objektet. Han så det endda tidligere end jeg, over Radstadt, Salzburg – „Hør engang – ser De også den besynderlige genstand? Den hænger deroppe til venstre på himlen!“ sagde han over radioen.

En tredje rapport kom fra en anden Lufthansa maskine over Prag, Tjecoslovakiet, på vej fra Warszawa i Polen til Frankfurt.“

Kaptajn Alexander Raab (som bor i Moedling ved Wien) er en erfaren pilot. Siden 1939 har han tilbragt 16.000 timer i luften. Dette til trods kunne han ikke forklare sin oplevelse: „Jeg har aldrig i mit liv set noget lignende; ellers ville jeg ikke have skrevet en rapport til flyvekontrollen i Schwechat. Jeg er yderst fortrolig med alle slags atmosfæri-

ske fænomener; under mine transatlantiske flyvninger, New York – Bruxelles – Wien, har jeg observeret i snesevis af kunstige satellitter og meteoror, særligt i sommernætter. Men dét objekt så ikke ud som et meteor – der var intet sløret over det. Det havde meget tydelige geometriske omrids, og det var grund nok for mig til at informere jordkontrollen i Wien og München umiddelbart derefter.“

Overensstemmelsen mellem tre uafhængige rapporter fra trænedede observatører viste hurtigt, at der virkelig var tale om et flyvende objekt.

Radiokompasserne i Raabs DC-9 fungerede fuldstændig normalt igen, da UFO'et var forsvundet. På vejen tilbage fra Frankfurt til Schwechat var deklinationsfejlen højst 1,5 grader. Man må formode, at en EM-effekt (elektromagnetisk) af stor intensitet forårsagede kompassernes afvigelse. Der fandtes også deklinationsfejl i radiokompasset i Luft-hansaen over Radstadt (og måske også i den tredje maskine).

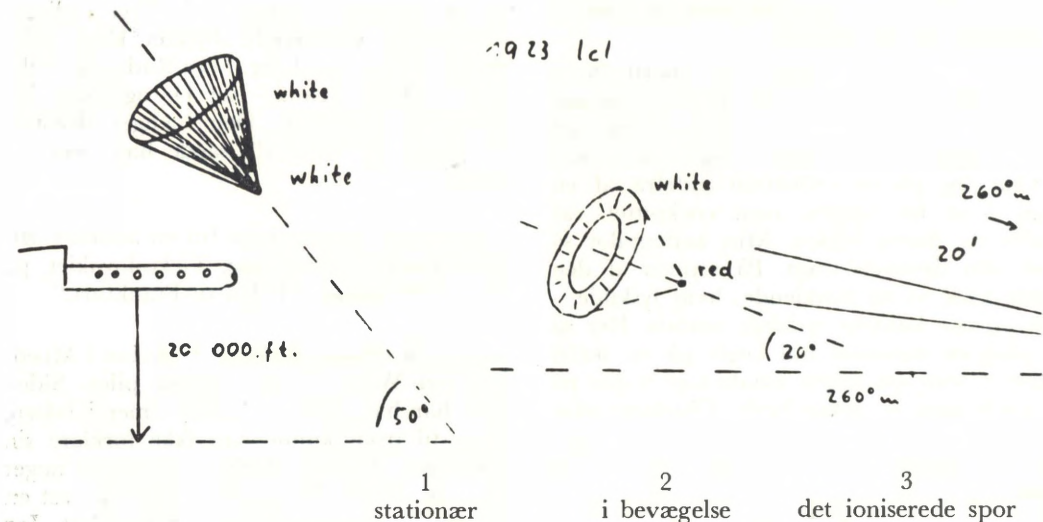
Kaptajn Raab tog sin observation alvorligt; han tegnede en skitse i sin logbog under iagttagelsen. Den blev senere gengivet i et

dagblad. Den første tegning manglede detaljer, så pressefolkene bad Raab lave en, der var bedre, til forsiden i deres morgenudgave. Det gjorde Raab – og han tegnede tillige en tredje skitse i et TV interview om mandagen, den 20. marts. (Se gengivelsen i denne artikel).

De tre rapporter fra rutemaskinepiloterne blev overgivet til pressen søndag morgen, den 19. marts. På det tidspunkt havde UFO'et allerede forårsaget stor forvirring på redaktionskontorerne. Snesevis af østrigske observatører havde fra jorden været vidne til det mærkværdige syn på himlen lørdag aften:

Charlier Kaplan, meteorologisk observatør, så den „lysende trag“ over Schlins, Vorarlberg.

„Vorarlberger Nachrichten“ (en lokalavis) modtog nogle telefonopringninger fra læsere, som havde været ude og gå tur kl. 19,30 (CET) i Dornbirn. De så en „flyvende kegle“ over schweizisk område (afstanden fra Dornbirn til den schweiziske grænse er ca. 8 km), der først svævede med toppen opad og derefter nedad. Den forsvandt langsomt bag de schweiziske bjergrygge.

Gengivelse af kaptajn A. Raab's egen tegning.

„Grazer Neue Zeitung“ (Avis fra Steiermark) havde som overskrift om mandagen: „UFO'er over Graz“ på en artikel om nogle telefonopringninger – angiveligt blev „En lysende, hvid fjerbold“ set bevæge sig nedad over Graz lørdag kl. 19,30.

„Tiroler Tageszeitung“ sagde, at tragten blev set over Ranggerkopfl, Tyrol, i 15 sekunder.

Da kaptajn Raab blev interviewet om søndagen, den 19. marts, var videnskabsmændene allerede blevet enige om den eneste mulige forklaring: et meteor.

Dr. Kletter fra Wiens centrale meteorologiske institut „Hohe Warte“ sagde i en udtalelse, at der var en løsning på hele mysteriet. Han blev inviteret til sammen med Alexander Raab at tage del i TV diskussionen mandag aften.

Da kaptajn Raab havde afgivet sin fulde rapport (hvoraf jeg har givet uddrag på de foregående sider), blev ordet givet til Dr. Kletter, som udtalte, at efter hans mening havde Raab simpelthen observeret et strålende meteor.

„Et klippestykke fra rummet eksploderede over Centraleuropa i stor højde og mindre meteorer, stumper af det oprindelige legeme, faldt til jorden over Frankrig, Schweiz, Tyskland og det vestlige Østrig i forskellige baner, påvirkede flyenes kompassystemer ved den stærke magnetiske indflydelse fra deres ioniserede felter („ioniseringskanalerne“ med deres elektriske strøm).“ Kletter sammenlignede EM-effekten med „black-out-perioden“ (det tidsrum, hvori radiokontakten med rumskibet er afbrudt) i et rumskib, der vender tilbage til Jorden. Han sagde også, at den glorielignende ring blot havde været et „forstørret dobbeltbillede af selve meteoret“, som det kan ses under den første opsendelsesfase i en raketopskydning, når bunden bliver synlig. Retningsændringen forårsagedes af en skiftende chokbølge, da det ikke-aerodynamiske, uregelmæssigt formede meteor ikke kunne holde sig i en konstant bane.

Dr. Kletters forklaring var godt nok givet teoretisk. Han så ikke selv UFO'et, og jeg må henvise til kaptajn Brouwer, der blot lo

af spørgsmålet fra lufthavnskontrollen, om han havde set et meteor. Kaptajn Raabs reaktion var noget lignende, men mere fornøftig: Han var ikke villig til at acceptere Kletters teori („Hvis det havde været et meteor, havde jeg ikke rapporteret det!“), men han indlod sig ikke i en frugtesløs strid. Raab holdt distancen og bevarede sine gode manerer ved at drage sine egne konklusioner uden at fortælle dem til offentligheden („Det er ikke min sag at forklare, hvad jeg så... det overlader jeg til videnskaben...“).

The APRO Bulletin,
marts-april 1972. /BK.

UFO'ER OG DYR

Parkes, N.S.W., Australien (tidligt om morgenen d. 10. og 11. august 1965).

En glødende diskos med tre fremskudte ben besøgte to gange McClintocks gård ved Goomblaba, ca. 8 km fra det australske radioteleskop anlæg. Den 10. kl. 5,00 vækkede de hylende hunde farmerens sønner Paul og Wayne McClintock, som da iagttog et lysende hvidgulligt objekt i en time. Næste morgen gav hundene hals igen, og objektet blev igen set af gårdens beboere.

F.S.R., nov.-dec. 1965. /BS.

UFO'ER OG DYR

Bridgewater, Somerset, England (okt. 1964).

James Sharman og tre andre mænd, alle fra Leeds, var ude at fiske i King Sedgemoor Kanalen, da et stort, rødt, lysende UFO kom til syne; det fløj lavt og skræmte en flok kvæg på ca. 50 stk. væk. De fire mænd slap kun for at blive trampet ned eller kastet i vandet af de panikslagne dyr, fordi det lykkedes dem at søge tilflugt bag deres bil.

Yorkshire Post and Daily Express d. 26. okt. 1964. /BS.

UFO og strålingsbeskadigelse i 1887?

MÆRKELT FÆNOMEN I VENEZUELA

N. H. M. Turner

Mens jeg var beskæftiget med noget privat eftersøgningsarbejde, faldt jeg over et interessant brev i et gammelt nummer af „SCIENTIFIC AMERICAN“. Jeg mener, det er af stor betydning, ikke kun på grund af begivenhederne i beretningen, men også på grund af den position, forskeren havde, og det faktum, at hændelsen indtraf tilstrækkeligt langt tilbage i tiden til, at de sædvanlige „forklaringer“ ikke gælder. Der er mulighed for, at dette viser sig at være en af de tidligste og bedst bekræftede hændelser om strålingsbeskadigelser, der er forårsaget af flyvende tallerkener.

Mit kendskab til fysiske effekter af kraftig ioniseringsbestråling er ikke stor, men jeg ved dog, at blister, efterfulgt af afskalling af huden og hårtab er almindelige træk. Da jeg imidlertid er uddannet som elektrisk ingeniør, ville det overraske mig meget, hvis de nævnte effekter skyldtes lyn af nogen slags.

Resten af oplysningerne, der er indeholdt i rapporten, er kendt af alle, som er interesserede i UFO-gåden – et klart lys, en summende lyd, en mærkelig lugt, røg eller tåge – det er der alt sammen. Hvor er det dog en skam, at Dr. Condon ikke har set denne rapport!

Fra „Scientific American“, 18. december 1886, side 389:

„Til redaktøren af „Scientific American“.

Den følgende korte beretning af en fornylig indtruffen mærkelig meteorologisk hændelse er måske af interesse for Deres læsere som en tilføjelse til rækken af elektriske kuriositeter.

Om natten den 24. oktober, som var regnfuld og meget blæsende, sov en familie på ni personer i en hytte nogle miles fra Maracaibo; de blev vækket af en kraftig summende lyd og et stærkt, blændende lys, som klart oplyste husets indre.

Beboerne, der var rædselsslagne, troede, som de fortæller, at verdens undergang var nær, og de kastede sig på knæ og begyndte at bede, men deres andagt blev næsten øjeblikkeligt afbrudt af voldsomme opkastninger, og udstrakte opsvulmninger begyndte at vise sig på deres overkroppe; det var særlig tydeligt på ansigtet og læberne.

Det må bemærkes, at det klare lys ikke fulgtes af en følelse af hede, selvom der var røg og en mærkelig lugt.

Næste morgen var hævelserne svundet, men på kroppen og ansigtet havde de efterladt store, sorte pletter. Smerte føltes ikke før den niende dag, da huden skallede af, og disse pletter blev omdannet til ondartede, hudløse sår. Hovedhårene faldt af på den side, som tilfældigvis var under (formentlig vendt mod) fænomenet, da det indtraf, og denne samme side af kroppen blev i alle ni tilfælde alvorligst læderet.

Det mest bemærkelsesværdige var, at hu-

set ikke blev skadet, og at alle døre og vinduer på det tidspunkt var lukkede.

Intet spor efter lynnedslag kunne senere observeres på nogen del af huset, og alle, som ulykken har berørt, er enige, når de siger, at der ikke var nogen eksplosion, men kun den kraftige summen, der allerede er nævnt.

En anden mærkelig omstændighed er, at træerne rundt om huset ikke viste tegn på at være skadet før den niende dag, da de pludselig visnede, næsten samtidig med, at sårene på beboernes kroppe udviklede sig.

Dette er måske bare et sammentræf, men det er bemærkelsesværdigt, at den samme følsomhed for elektrisk påvirkning skulle observeres både hos mennesker og planter i det samme tidsrum.

Jeg har besøgt de skadelidte, som nu er

på et hospital her i byen; og skønt deres udseende virkelig er forfærdeligt, håber man, at ingen af skaderne vil vise sig dødbringende i nogen af tilfældene.

Warner Cowgill

U.S.A. Consulat, Maracaibo, Venezuela
d. 7. november 1886.“

Der er mulighed for, at det nævnte hospital stadig eksisterer, og i så tilfælde er patienternes journaler måske til rådighed. Hvis der var nogle lokale aviser i den del af Sydamerika i 1886, kan de måske også give yderligere oplysninger.

Måske kunne denne hændelse give interessant detektivarbejde til en sydamerikansk korrespondent.

Flying Saucer Review, dec. 1970. /B.S.

DET KRITISKE HJØRNE

Ad UFO-observasjonene 1/1 1972

Først honnør til Erling Jensen for en fylldig og velskrevet reportasje fra hendelsene omkring nyttårsobservasjonene, i UFO-NYT nr. 2. Og jeg vil benytte anledningen til å takke for pen omtale av Foreningen UFO-Bergen og undertegnede.

For ikke å oppta for meget verdifull spalteplass, skal jeg prøve å begrense mitt innlegg mest mulig.

Det jeg ikke er enig med i vedrørende reportasje, er at konklusjonen til slutt uten forbehold er – satellittinngang.

La meg med det samme si at jeg anser det for bevist at der var en satellittinngang i atmosfæren kl. 04,15 over Vest-Norge. Men at

der var reelle UFO'er involvert i denne, er jeg helt og fullt overbevist om.

Man skal kjenne topografien i Bergensdistriktet særlig godt for å kunne „lese“ rapportene riktig. For å begrunne dette er jeg nødt å nevne noen av dem.

Rapport nr. 1 i oversikten, hvor observatøren kl. 03,45 ser 5–6 objekter i 60 graders høyde over horisonten, med retning SØ ved Vaksdal, ca.: 5 mil øst for Bergen.

Nr. 3, hvor et ektepar ser 2 objekter i 45 graders høyde med retning Nord-Syd, og som dreier til SØ over Ulriken. Kl. er 04,05. Begge kontrollerer sine ur, som viser samme

tid. Altså, To objekter over Ulriken 10 min. før hovedbølgen!

Nr. 4. Her angies tidspunktet til 04,10, og obs.tiden er 3 min. Tre objekter kommer innover Sørfjorden i 400–450 m høyde. Retningen er Nord-Syd. Da de er ca. 500 m fra observatørene, som står utenfor Vestlandsheimen i Breistein, stiger de bratt over fjellet og dreier SØ. Denne hendelsen i likhet med den fra Vaksdal, kunne ikke iakttages fra Bergen.

Nr. 10 B. Samtidig som A. Liland fotograferte 3 objekter fra sin bolig på Øvre Kleppe, (nr. 9) observerer et ektepar på Florvåg, (to km i luftlinje fra Ø. Kleppe) 10–12 objekter i perfekt formasjon i samme retning til samme tid, 04,15. Ekteparet forteller at de to første objekter i formasjonen kunne minne om opplyste luftskip.

Det kan også ha interesse å nevne nr. 11, hvor 3 observatører kl. 04,17 ser 2 små klart blåskimrende, og 1 stort flatt ovalaktig flammefarvet objekt, som virket sortprikket, ca. 20 grader på himmelen.

En rapport som er kommet inn i disse dager, er også fra 1/1–72. Tidspunktet er 04,30. Obs.tid 4 min. Tiden mener observatørene er helt nøyaktig. Et ektepar ser 2 kulelignende oransjefarvete objekter og 3 mindre ca. 35 grader på himmelen i retning NV–SØ. Objektene fløy side om side således: Ett stort, 2 mindre, 1 stort og ett mindre. Disse ovenfor nevnte rapporter, og andre detaljer i rapportmaterialet spiller en vesentlig rolle når man skal ta standpunkt til hva som hendte nyttårmorgen –72. Det høres jo unektelig rart ut, at to så skjeldne fenomener som en satellittinnngang og en UFO-flåtes visitt, skulle inntreffe samtidig, men ikke desto mindre mener jeg at så har skjedd!

Da dette moment ikke er nevnt i EJ's konklusjon, mener jeg at dette bør gjøres kjent for UFO-NYT's lesere.

Hva som kan ligge til grunn for denne helt unike foreteelse er vel umulig å si med sikkerhet. Vi kan bare danne oss teorier. En

teori som har vært diskutert her i UFO-kredser er, at rakettrinnet er fulgt inn i atmosfæren av UFO'ene av ren nysgjerrighet for å se hva som ville skje med den. Eller hva mener andre ufologer?

En ting er ihvertfall sikkert. Det var nyttårmorgen det begynte! Og i 2½ måned var det stadig observasjoner over Vest-Norge! Så min konklusjon er denne: Observasjonene nyttårmorgen –72, var ingen tilfeldighet! Der var reelle UFO'er iblandet denne, og alle rapporter fra det aktuelle tidspunkt dreiet seg ikke bare om Kosmos 453's bærerakett!

Finn W. Kalvik

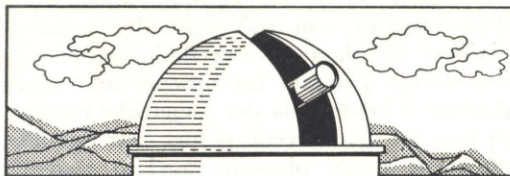
NB: Hvis noen av UFO-NYT's abonnenter har interesse av vår rapportoversikt nr. 1 og 2, kan disse fåes tilsendt mot innsendelse av kr. 3,- til Foreningen UFO-Bergen, 5001 Bergen, Giro 30 70 81.

UFO'ER OG DYR

Milpa Alta, nær Mexico City, Mexico (første uge af august 65).

En bonde, Attilano Camacho, blev vækket om natten af stor larm blandt alle sine husdyr. Da han trådte ud af huset og kikkede rundt i landsbyen, så han et rundt ildrødt objekt, som udspyede grøn-blå lysglimt og som frembragte en mærkelig vibration. Det fløj rundt om området, mens han og hans familie forbauset så til, indtil det tilsidst forsvandt lige opad med en forbløffende fart.

„La Nación“, Buenos Aires, d. 5. aug. 65, citeret efter „El Universal Gráfico“, Mexico City (F.S.R.) /JS.

RUMFART

Mars får igen en chance

Menneskets gamle drøm om liv på Mars syntes at blegne for altid i 1965, da de første nærbilleder af den røde planet blev transmitteret tilbage til Jorden af den amerikanske rumsonde Mariner 4. Fotografierne afslørede en gold planet, der så lige så død ud som Månen. På det seneste er dette syn på Mars blevet grundigt revideret. I modsætning til det første fotografiske indtryk udtalte amerikanske videnskabsmænd, i maj måned i år, på en international rumfartskonference i Madrid, at Mars stadig undergår store, klimatiske ændringer. Voldsom geologisk aktivitet har efterladt ar på hele marsskorpren, og hvad der er højst betydningsfuldt, der er måske vand nok på overfladen til at muliggøre udviklingen af primitivt liv.

Efter at støvstormen havde lagt sig, fik Mariner 9 udsyn over en bemærkelsesværdig række marstræk:

- Et område med mindst fire tårnhøje vulkaner, hvoraf nogle måske stadig er aktive. De domineres af den gigantiske Nix Olympica, hvis øverste rand bedømmes til at være tre gange så høj som Mt. Everest, Jordens højeste punkt.
- Yderst kaotisk, omvæltet terræn med mange fjeldkløfter, hvoraf nogle ser ud til at være blevet udskåret af rindende vand fornylig (ud fra en geologisk målestok). Regionens hovedtræk er et gigantisk svælg, der har lighed med Great Rift Valley i Østafrika. (Se billedet på side 159).
- Et område med mange kratere, formodentlig skabt af meteoriter, og af forskerne sam-

menlignet med Månens højland. Tidligere fotografier af dette koppearrede område fik videnskaben til at drage den – forhastede – slutning, at Mars var en planetversion af Månen.

Mariners mest bemærkelsesværdige opdagelse fandt sted i sydpolarregionen. Astronomerne havde længe været overbevist om, at sydpolaralotten for størsteparten bestod af frossen kuldioxyd, og at den forsvandt fuldstændig i marsssommeren, for først igen at vise sig med frosten næste vinter. Nærbilleder viser, at Mars faktisk nær sydpolen beholder en lille kalot, der er ca. 300 km i diameter selv i den varmeste tid. Dømmende efter kalottens form – f. eks. dens skarpe kanter – udleder nogle forskere, at den måske består af frossent vand. Frossen kuldioxyds fordampningshastighed ville være så høj, at det ville gøre overlevelsen af en permanent udsat aflejrings af kuldioxyd umulig, har kalkulationerne vist. Men vandis ville have en fordampningshastighed, der var lav nok til at tillade overlevelse i den marsiske sommer.

Slingrende akse

Hvis der virkelig er vand i Mars' polaralotter, kan det have omfattende biologisk betydning. Eftersom planetens akse langsomt slingrer eller har præcession (bliver „rykket“ p.g.a. Solens tiltrækning) ved Mars' vandring omkring Solen, bliver polarområderne skiftevis udsat for stadig større doser af sollys. Som resultat heraf kan det meget vel tænkes, at isen i polarområderne hvert 25.000

år vil smelte og sende fugtighed op i marsatmosfæren med kraftig regn til følge, en regn, der kunne forandre planetens udtørrede overflade til et morads af rivende floder og strømme, søer og måske endog kortlivede have. En mere yndet teori er, at denne lynoversvømmelse finder sted, når isen i marsjorden smelter ved vulkansk hede. I hvert fald kunne det rindende vand bære ansvaret for nogle af fjeldkløfterne og måske endog for det, der ser ud som en vanderoderet kant rundt om Nix Olympica. Og endnu mere interessant, vandet kunne tidligere være blevet på overfladen længe nok i flydende form til at udvikle rudimentært liv.

En anden registrering fra Mariners ultraviolette spektrometer giver også håb om, at en form for liv, omend måske kun simple livsformer, kunne eksistere på Mars. Instrumentet bekræftede tilstedeværelsen af atmosfærisk ozon, tre-atom formen for ilt, som man også finder i de øvre lag af Jordens atmosfære, og som tjener som et uundværligt, livsbevarende skjold mod Solens brændende, ultraviolette stråling. Formodentlig kunne ozonen spille samme beskyttende rolle på Mars. Faktisk var Harold Masursky fra Den amerikanske geologiske udforskning og medlem af Mariner gruppen, så opildnet af disse opdagelser, at han i sidste uge talte åbent om at se efter fossiler, når mennesket eller deres robotsendebud engang begynder at strejfe om på overfladen af den røde planet.

Program-ændringer efter ankomsten

Evnen til at ændre Mariner 9 missionen til at imødegå skiftende planetare betingelser eller videnskabelige interesser har været en nøgle til succes for programmet.

Da man fandt planeten indhyllet i støv ved omkredsningens start den 13. november 1971, omprogrammerede kontrollen rumskibet til at studere støvdækket. Da støvet næsten havde lagt sig, programmeredes sonden til at begynde systematisk kortlægning som oprindeligt planlagt til november.

Programmet gennemgår nu sin ottende revision af opgavens planer.

Derimod havde de russiske Mars 2 og Mars 3 sonder, som også nedsendte landingssektioner til planetens overflade, deres mission strengt planlagt før opsendelsen, sagde Mariner 9 holdet. Da det sovjetiske rumfartøj kom til den støvede planet, var det ikke muligt at ændre planerne med at begynde fotograferingen, tilføjede de. Det russiske billedsystem havde kun kapacitet til at optage fotografisk materiale i 30 dage, mener Mariner talsmænd.

De nye videnskabelige eksperimenter, der blev genoptaget i juni, vil forhåbentlig sætte rumskibet i stand til at få det første uhindrede udsyn over Mars nordpolarkalot, som indtil nu næsten har været dækket af skyer. Dette vil give forskerne lejlighed til yderligere vurdering af deres opdagelser og teorier om sydpolarregionen.

Den nordlige region er nu gået ind i den tidlige sommer, som svarer til den sæson, hvor Mariner 9 begyndte at fotografere den dengang støvdækkede sydpol i november.

De få fotografier af nordpolsområdet, der allerede er taget af Mariner 9, antyder træk, der ligner dem på sydpolen. I det tidlige forår viser begge regioner en række lyse, tilsyneladende lineære træk rundt om polen.

Tilstedeværelsen af træk på Mars, der kun kunne være forårsaget af vand eller andre flydende, erosionerende processer, de tidligere tegn på vanddamp i marsatmosfæren, beviserne for vandis i sydpolarregionen, og sporene af nylig vulkansk aktivitet forhøjer alle mulighederne for liv på planeten, skønt dette stadig betragtes som højst usikkert af de fleste planetvidenskabsmænd.

Den vanddamp, der er sporet af det infrarøde interferometer spektrometer er imidlertid ikke til opmuntring for dem, som søger efter eksistensen af en eller anden form for liv på planeten. De registrerede kvantiteter har kun været omkring en tusindedel af dem, der findes i den jordiske atmosfære.

Ifølge de seneste analyser findes der vanddamp ensartet udbredt over hele planeten. Tidligere, i januar og februar, fandtes den største koncentration af vanddamp over sydpolarkalotten.

ej/BK

På jagt efter Mars-landings„bane“

Steder på Mars med størst mulighed for at huse en eller anden form for liv kortlægges af Mariner 9 rumsonden ved dens løbende udforskning af planeten til Viking landsætningsprogrammet.

Tidligere anså man i vide videnskabelige kredse Mars for stort set et dødt legeme med yderst små variationer i struktur, topografi og klima, så man mente ikke, det blev nødvendigt at ofre så store anstrengelser på at udvælge et landingssted til Viking, da alle arealer ville være af omtrent samme interesse.

Men den frugtbringende udforskning af Mars med Mariner 9's kameraer, videnskabelige instrumenter og andre eksperimenter har føjet en ny dimension til udvælgelsen af Vikings landingssted. I løbet af sommeren skal Mariner 9 undersøge omkring 20 mulige landingssteder nærmere. De ligger i området fra 30 grader nord til 30 grader syd for Mars-ækvatoren (se mosaik-billedet side 159).

Ifølge data fra Mariner 9 er der betydelige variationer i Mars topografi og klima; der er tydelige tegn på nylig omvæltende aktivitet, og forskerne udtrykker mindre konservatisme med hensyn til sandsynligheden for at finde en form for liv under Viking 75 programmet eller eventuelle senere „besøg“.

De bedste landingssteder har forkastningszoner i forbindelse med vulkansk aktivitet, og kanaler, der ser ud til at være dannet af vand. Med tanken på den mulighed, at vand eventuelt frigives fra vulkanske områder, er sådanne regioner gode kandidater til landingssted.

Længde og bredde på Mars vil blive fastlagt med en nøjagtighed på 10 km efter data fra Mariner 9 i år. Mere præcis kortlægning (med 5 km's nøjagtighed) vil blive udfærdiget næste år.

Videnskabsmændene fik et uhindret udsyn over Mars' nordpolskalot på 30 fotografier, som blev kørt tilbage fra sondens båndoptager den 9. juni.

Yderligere omkring 500 billeder vil blive taget af Mars i de kommende uger.

Analyserne af nordpolskalotten vil måske også i de næste par uger forsyne os med en løsning på, om der er tilstrækkeligt vand indesluttet på planeten til at det kunne slippe fri periodisk og forårsage vanderosion.

„For øjeblikket tror jeg, at Mars' fremtid ligger indesluttet i nordpolskalotten,“ sagde Dan Schneiderman, tidligere projektleder ved Jetfremdriftslaboratoriet, der tager sig af programmet for NASA. „Mars kunne måske blive bolig for mennesket i fremtiden.“

„Vi har ikke fundet noget på Mars, der udelukker, at liv kan eksistere der,“ siger Randolp A. Hanel, ledende forsker for infrarød interferometer spektrometer eksperimentet. Instrumentet anvendes til at karakterisere en del af marsmiljøet.

Det infrarøde radiometer har vist, at overfladetemperaturerne på Mars går fra 81 F i den ækvatoriale zone til ÷ 189 F ved polerne. Skønt der bliver stadig flere tegn på indre aktivitet har instrumenterne ikke opdaget noget, der tyder på indre varme.

Andre Mariner 9 opdagelser:

- Nordpolskalotten, der faktisk var ukendt før missionen, har vist sig at bestå af tåge i flere lag, der kunne være dannet af kuldioksyd og vand, bevæget af vindene med hastigheder op til 480 km/t. Stedfæstede støvskyer er set ind imellem.
- Højdeforskelle på over 25 km er blevet fastslået efter Mariner 9's registreringer, skønt man tidligere kun regnede med 14 km.

Nogle af deltagerne i programmet er imidlertid begyndt at tvivle på gyldigheden af mange højdeangivelser, især fordi man nu får det ultraviolette spektrometers højdeangivelser gentaget. Oplysninger fra instrumentet anvendtes til bedømmelsen af dybden på en fjeldkløft, der viste sig at være 3 km, en talstørrelse, der senere blev revideret til 6 km. Nogle geologer mener

også, at nogle af de rapporterede højdeforskelle ville være strukturelt umulige.

- Skyer indeholdende vandiskrystaller menes at danne sig rundt om de store vulkaner. Vandet kunne stamme fra vulkanerne, skønt dette menes at være mindre sand-

synligt end at vanddampen stammer fra polarregionerne.

- Ozon har vist sig sæsonmæssigt i polarområderne i størrelsesordenen én til en million. Intet er registreret i de ækvatoriale egne.

Juni 72, ej/BK

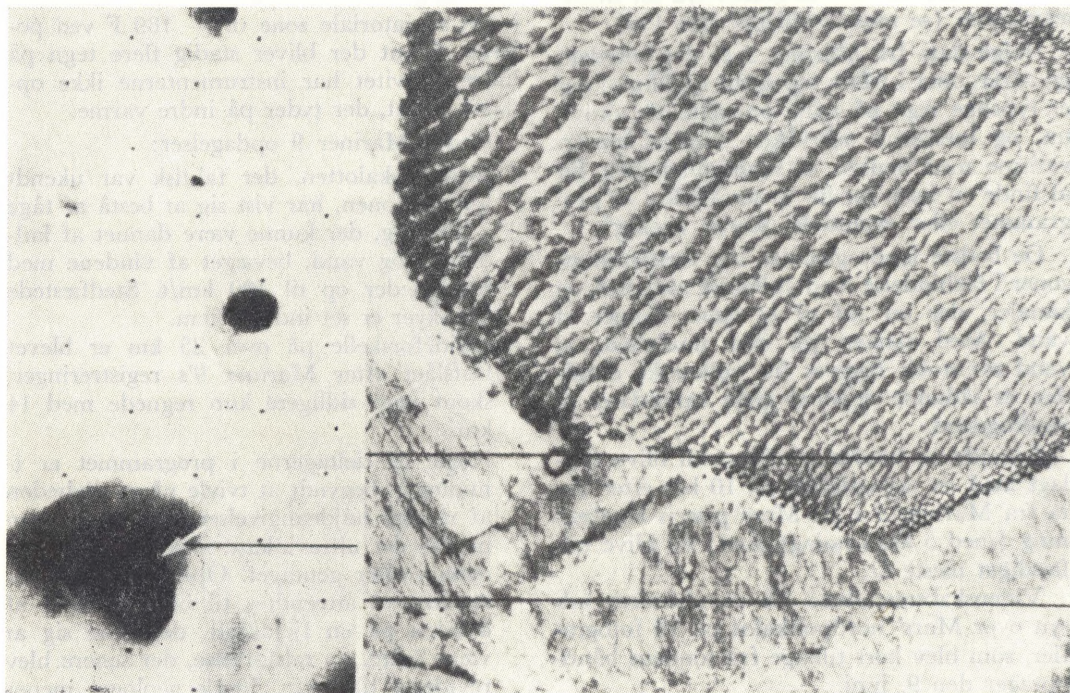
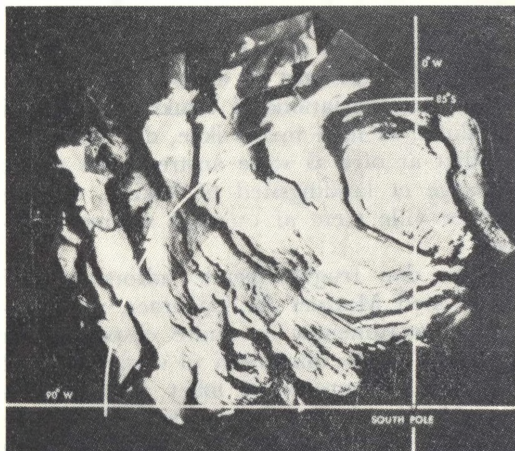
MARS-MILJØER

Kompleks af kæmpemæssige, vulkanske marsbjerge og deres kratertoppe ses i øverste højre hjørne af Mariner 9's fjernsyns-fotomosaik af Mars' ækvatoriale region (fig. 1). Ni enorme vulkaner er fotograferet af NASAs Mariner 9. Det største, Nix Olympica, måler ca. 500 km i tværsnit ved basen. Den midterste del af mosaikken viser en fjeldkløft, 4.020 km lang, 120 km bred og ca. 6 km dyb. Mosaikken dækker et område på omkring 28,5 millioner kvadratkilometer. Nord ligger til højre.

fortsættes side 160

Fig. 2.

Fig. 3.

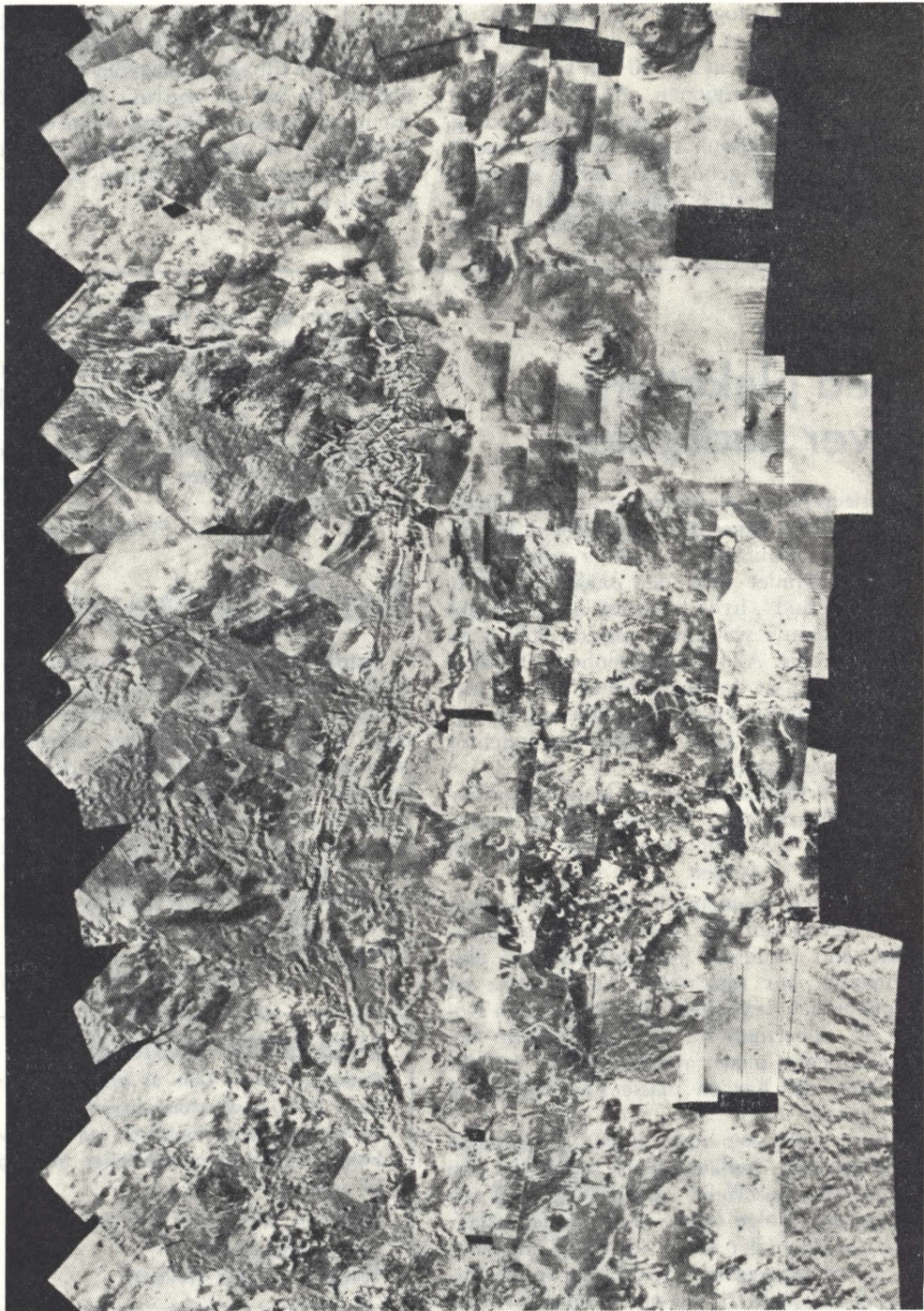

Fig. 1.

Fig. 2 viser fotografier taget med vid- og snæver vinkel af et klitområde med løst materiale på bunden af et 150 km bredt krater i Hellesspontos regionen. At dømme efter klitternes ensartethed i størrelse og retning, formedes de sandsynligvis af kraftige, ensrettede vinde. Optagelser med særlig skarphed (fig. 3) blev taget af sydpolaralottens hurtige tilbagetrækning. Optagelserne er over-

ført til almindelig polar stereografisk projektion, før de er stykket sammen i mosaikken. Det, der er tilbage af kalotten måler ca. 300x350 km og har sit centrum omkring 200 km fra rotationsaksen. De grå nuancer er blevet fremhævet, så man bedre kan se detaljer i de isdækkede arealer. Denne proces får jorden til at se sort.

ej/BK.

Pioneer (med plaketten) flyver stadig støt

Pioneer-Jupiter rumfartøjet – der kontrolleres af NASA Ames Research Center, Mountain View, Californien – har i god behold krydset området med den såkaldte „onde, galaktiske ånd“, hvor to marssonder gik tabt og hvor man i syv timer mistede kontakten med en tredje. Alle tre begivenheder skyldtes formodentlig, at de blev ramt af hurtige meteoriter. Denne øjensynligt farlige region ligger 209 millioner km fra Solen, lige indenfor Mars' omløbsbane.

NASA's Pioneer 10 er nu længere fra Solen end Marsbanens fjerneste punkt, fungerer fint og har rapporteret nogle uventede data tilbage til Jorden.

Både asteroide-meteorit detektoren og meteorit detektoren har registreret flere hændelser end forudset. Asteroide-meteorit eksperimentet har rapporteret en lysstyrke på 10 gange det forventede, sagde forskeren Robert K. Soberman fra General Electric Co. Eksperimentet menes at være følsomt overfor partikler, der har en masse helt ned til et mikrogram.

Der er ikke sket noget under krydsningen af Marsbanen, hvilket støtter troen på „den planetariske fejfeffekt“, der postuleres af visse forskere. Ifølge denne teori samles galaktiske partikler, der er på vej indad mod Solen, op af planeternes tyngdefelt, og efterlader relativt „støvfri“ zoner i planeternes ba-

ner. Dette kan også forklare, hvorfor lysstyrken var højere end forventet, sagde Soberman, for de antagne niveauer blev fastlagt som et resultat af observationer nær Jorden.

Pioneer 10 forventes at blive det første menneskeskabte objekt, der forlader solsystemet, når det krydser planeten Plutos bane om ca. 15 år.

NASA News /BK.

Kærlighedsparti

Samarbejdet mellem Sovjetunionen og USA i rumforskningen har nået et symbolsk niveau. Vort land deler allerede oplysninger med Sovjet om ubemandet udforskning af planeten Mars, opkaldt efter den romerske krigsgud. Nu er ifølge NASA-chef Dr. James Fletcher de to lande i princippet blevet enige om et samarbejde ved udforskningen af endnu en planet, idet amerikanerne udforsker atmosfæren og russerne overfladen. Planeten: Venus, opkaldt efter den romerske kærlighedsgudinde.

– Washington i juni. ej/BK.

UFO-EFTERFORSKNING

Kunne De tænke Dem at være med i arbejdet i SUFOI's efterforskningsafdeling?

Vi mangler medarbejdere, som kan være behjælpelig med oversættelser fra engelsk til dansk.

Nærmere oplysninger fås hos:

**Ole Henningsen,
Tilegade 16, 4900 Nakskov.**

Medlemsorientering

Under denne overskrift bringes i hvert nummer en kort omtale af aktuelt stof, der har til formål at oplyse SUFOI's medlemmer om organisationens utrættelige arbejde.

Forretningsudvalget - FV

SUFOI's Forretningsudvalg (FV), der står for den daglige ledelse af organisationen, holder møder regelmæssigt, og nedenfor er omtalt en del af de ting, der har været arbejdet med, siden sidste nummer udkom.

UFO-bøger:

Arbejdet med at oversætte og redigere kommende UFO-bøger tager sin del af tiden. Astronomen professor J. Allen Hynek's sensationelle UFO-bog: „The UFO Experience“, som fornylig udkom i USA, er ved at blive oversat og udkommer senere på året på det danske marked. SUFOI's medlemmer vil til den tid få bogen tilbudt med 25 pct. rabat.

Ældre årgange:

FV har fastsat priserne på de ældre årgange af UFO-nyt, som vi endnu kan levere. De vil koste følgende:

årg. 1968 (nr. 1-8) kr. 12,-

årg. 1969 (nr. 2-8) kr. 12,-

årg. 1970 (nr. 1-6) kr. 12,-

Ved bestilling af alle 3 årgange betales kun 30 kr. i alt. Desuden kan årg. 1971 stadig leveres komplet. Den koster kr. 30,-. Årgangene bestilles ved at indsende beløbet på giro 11 77 25 til SUFOI. Husk at angive *hvilken* årg. De ønsker.

Vandreudstillingen:

Der har i lang tid været arbejdet på en udstilling, som i 10 plancher skulle give en bred orientering om UFO'erne. Arbejdet nærmer sig afslutningen, og udstillingen skal indvies på en tur rundt til de større biblioteker på Lolland-Falster. Det bliver omkring

1. september, hvor bibliotekernes publikum vender hjem fra ferie.

Øvrigt:

...følge med i arbejdet i forskningsafdelingen - kontakt med UFO-organisationer i udlandet - medlemsarrangementer - planlægning - fremstilling af reklamemateriale for SUFOI, m. m.

Nye pjecer - gratis

SUFOI har netop fået fremstillet nogle nye pjecer, der kort omtaler SUFOI, UFO-NYT samt vore bøger. De kan *gratis* få tilsendt et antal heraf ved at ringe el. skrive til *Ekspeditionen* (adr. side 2). Her har De endelig noget, De kan give til dem, De diskuterer UFO'er med. Vi vil naturligvis være taknemmelig, om De på denne måde vil hjælpe os med at oplyse om UFO-NYT.

UFO-mærkatene

Der har været en del forespørgsler om priserne på SUFOI's UFO-mærkater. De små mærkater kan fås i pakninger med 60 eller 120 stk. 60 stk. koster 6 kr. og 120 stk. koster 10 kr. Mærkatene, der er selvklæbende, kan ses i fuld størrelse i UFO-nyt nr. 2 fra 1971 på næstsidste side. De bestilles ved at sende beløbet til *SUFOI på postgiro: 11 77 25*.

Foredrag

Det er yderst sjældent, at vi ikke kan skaffe en foredragsholder til de mange organisationer og foreninger, som henvender sig til os. De behøver altså ikke holde Dem tilbage af den grund. Vi kommer og taler om emnet og viser gerne lysbilleder, dersom De ønsker det. Foredragets længde bestemmer De selv; normalt varer det 1½-2 timer incl. lysbilleder. Vore foredragsholdere bliver gerne for at besvare spørgsmål fra tilhørerne. Alle henvendelser om foredrag bedes rettet til: SUFOI's FOREDRAGSAFDELING (adr. side 2), hvor alle oplysninger kan fås.

Observationsøvelsen

Øvelsen, der blev holdt lørdag d. 24/6, fik stor tilslutning blandt SUFOI's medlemmer.

Den megen forhåndsomtale i pressen fik sikkert ekstra mange med ud for at kigge. Øvelsens resultater er omtalt andetsteds i bladet, men her vil vi blot takke de mange, som deltog. Alene fra *Alarmkæden* deltog der over 300!

Avisorientering

SUFOI abonnerer på avisudklip, som omhandler eller omtaler UFO'er under enhver form. Det giver naturligvis en bunke ting, som ikke er relevant. Stort set modtager vi kun udklip fra dagspressen, idet vores udklipsbureau ikke modtager hovedparten af distriktsbladene til gennemlæsning. Dette er situationen både i Danmark og Norge, hvorfra vi også modtager udklip.

Vi ønsker derfor, at mange læsere vil sende os udklip fra distrikts- og ugebladene, når der dukker artikler op, som omtaler UFO'er – tak!

Vi bruger disse udklip til dels at holde os orienterede om den UFO-interesse, der findes og dels til at få kendskab til de UFO-observationer, som kun lokalpressen omtaler. Ellers ville vi aldrig have hørt om dem.

Udklippene bruges da dels i Rapportcentralen, i Redaktionen og i Forskningsafdelingen. Det kan derfor volde lidt problemer at samle udklippene fra de sidste par måneder, så vi her kan bringe en kort orientering om pressens „UFO-interesse“ siden sidst. Derfor vil denne avis-orientering altid halte et par måneder bagud.

Jeg vil i det følgende give Dem et kort indtryk af de ting, der fremkom i de danske aviser i løbet af foråret:

Danmark, foråret 1972:

Sidst i januar og i løbet af februar skrev mange dagblade om amerikanske og russiske astronovers topkonference på Byurakan-observatoriet i sovjetisk Armenien. Et af konferencens konkrete resultater var, at man enedes om at henstille til de hjemlige videnskabsakademier, at der blev fremskaffet egnet apparatur til at opfange mulige radiosignaler fra de intelligensvæsener, som man mente måtte være et sted ude i rummet! Re-

daktør K. Robert Svendsen fra Politiken skrev d. 6/2 en seriøs artikel herom.

I marts bragte flere aviser omtaler af de lokale foredrag, som SUFOI holdt rundt om. Desuden bragtes korte omtaler af lokale observationer, som SUFOI havde gjort opmærksom på. Ved disse lejligheder dukkede mange vidner op.

Jydske Tidende tog d. 25/4 konsekvensen af de mange UFO-rapporter fra Fredericia og lavede en helsideartikel herom. Lokale UFO-interesserede bidrog med oplysninger til en seriøs artikel.

Redaktør Orla Johansen fra morgenavisen Jyllands-Posten har næsten gjort det til en tradition at lave en kort artikel om de ting, han finder mest interessant fra hvert udkommet nummer af UFO-NYT. Det er vi naturligvis glade for. Blot kan jeg ikke rigtig tage, at han så respektløst omtaler os som „UFO-vennerne“ – men det må vi jo se at leve med...

Den 16/4 kommenterede han vores aprilnummer, og interesserede sig da særlig for den netop opsendte Pionér-satellit, som havde påhæftet en plade til oplysning om Jor-

UFO'ER OG DYR

Butano pigespejederlejr, Pescadero, California, USA (3. nov. 1964 kl. 20,15).

En hund, der gæde, vækkede opsynsmanden, som gik udenfor for at se, hvad der var i vejen, og han så et meget klart lys, der manøvrerede flakkende på den nordøstlige himmel. Med sin lygte blinkede han SOS-signaler til det, hvorpå det nærmede sig og fløj rundt i nabolaget i nogen tid. Det blev iagttaget af endnu tre-fire vidner.

*Coral og James Lorenzen: UFO's –
The Whole Story. /BS.*

dens mennesker. Det er så håbet, at den engang vil blive samlet op af andre væsener.

To måneder efter (d. 18/6) kommenterede Orla Johansen det næste UFO-NYT. Han omtalte vores observationsøvelse, snakkede lidt om Hynek's kommende bog og sluttede af med at takke for vores selvironi. Vore småtegninger havde moret . . .

Jyllands-Posten var ikke den eneste avis, som omtalte vores observationsaften. Øvelsen fik en pæn omtale mange steder. Vi havde kort forinden udsendt en pressemeddelelse herom.

Til sidst vil jeg nævne den eneste anmeldelse,

jeg endnu har set af vores nye bog: UFOs i Fokus. „Bris“ skrev i B.T. den 22/5, at der må „herske nøjsomhed blandt de troende“. Når det amerikanske luftvåben afviser UFO'ernes eksistens, ja, så kan bogens to spanske forfattere umuligt have noget fornuftigt at skulle have sagt! Dette er anmelderens begrundelse for at afslå yderligere omtale af bogens faktiske indhold!!

— — —

— Omtalen af udklippene fra Norge må desværre udskydes til næste gang.

Peter A. Hansen

UFO-NYT EFTERÅRS-UDSALG!

Er De „ny“ abonnent? – eller mangler De materiale til at forære til mennesker med en begyndende UFO-interesse? Så har vi nu et virkeligt godt tilbud til Dem:

UFO-NYT, årgang 1968 + 1969 (÷ nr. 1) + 1970,
(i alt 930 sider) for kun kr. 30,-

De kan også købe årgangene enkeltvis:

UFO-NYT 1968 (komplet) kr. 12,-

Indeholder bl. a.: *Rapporter fra 67 politimænd – Marliens-landingen – Sandheden om Condon-kommissionen – Professor i Chile fotograferer UFO.*

UFO-NYT 1969 (nr. 2-8) kr. 12,-

Indeholder bl. a.: *Vejledning for observatører – Russisk videnskabsmand om UFO'er – Officielle dokumenter om Trinidade-observationerne – Fotos, Condon-kommissionen ikke kunne afsløre.*

UFO-NYT 1970 (komplet) kr. 12,-

Indeholder bl. a.: *Astronaut-observationer – Tjekkisk UFO-forskning – UFO-tegninger fra stenalderen – Hvordan fotograferer man UFO'er? (af Hynek) – Maarup-sagen.*

Selv om „eftersalget“ af UFO-NYT 1971 har været stort, har vi endnu nogle komplette sæt tilbage. De sælges for kr. 30,- og omtaler bl. a.: *Genstand fotograferet i Rumænien – Kritik af en sociologs teori – Det mystiske Ubatuba-magnesium – Radioaktive mærker i Sverige – og meget andet.*

Der er kun et begrænset antal tilbage – så skriv hellere i dag! Send Deres bestilling pr. giro – og husk at anføre, hvilke årgange, De ønsker, – til

SUFO's REGNSKABSKONTOR

Oxford Allé 3 A – 2300 København S – GIRO NR. 11 77 25

BOGANMELDELSER

UFOs i FOKUS

Som veteran i ufosagen, har jeg spændt ventet på denne nye ufobog på dansk. Der findes mange ufobøger, men kun en del af disse har været tilgængelig for et større publikum i Danmark. For ufosagens skyld er det derfor ikke ligegyldigt, hvad der udgives. SUFOI's valg af Ribera og Farriols bog, UFOs i Fokus synes at være et heldigt valg.

De to forfattere har valgt deres egen måde at behandle ufo-problemet på. Mange ufobøger spreder sig over et større antal rapporter og observationer. Ribera og Farriols har valgt at koncentrere sig om UFO'et fra Aluche den 6. feb. 1966 og UFO'et fra San José de Valderas den 1. juni 1967. Bogen viser, at der er ofret mange timer på en grundig og ikke helt almindelig måde at analysere disse observationer på. Både vidneafhøringerne og analyserne er gennemført og beskrevet på en letforståelig måde.

Bogen er tilgængelig for alle, idet den indleder med en bemærkelsesværdig kort og sober indføring i ufosagen. Selv gamle ufologer kan såmænd hente noget her.

De to hovedobservationer er koblet sammen grundet de to UFO'ers lighedspunkter, og hvor der er lighedspunkter mellem de spanske og andre observationer, er disse nævnt ganske kort. Af San José de Valderas UFO'et er der taget en række fotos af to personer, hvoraf den ene er unavngiven.

Et standardspørgsmål i forbindelse med alle UFO-observationer har altid været håndgribelige beviser, rester af et UFO eller noget det har efterladt eller tabt. Valderas UFO'et landede lidt senere et øjeblik i Santa Monica, og her fandt man et par rør og nogle plasticstrimler. Begge dele er blevet behørigt analyseret og resultatet lægges frit

frem i bogen. Om man så er enig med forfatterne er en anden sag.

I et tillæg bidrager forfatterne med en hypotese om princippet for UFO'ernes bevægelse gennem rummet. Denne hypotese vil nok give anledning til mange spekulationer. Dette afsnit er klart bogens sværest tilgængelige del og sikkert beregnet for læsere med de fornødne forudsætninger.

Bogen hører så absolut hjemme blandt de gode læseværdige ufobøger, som kan anbefales alle.

Personlig savner jeg i den danske udgave en præsentation af de to forfattere.

Frank Pedersen

Verdens førende videnskabeligt skolede UFO-ekspert, professor J. Allen Hynek, udtalte i januar 1968 til en journalist ved *Richmond News Leader*, at han:

hvis Colorado-projektets konklusion er fuldstændig negativ – og altså benægter, at UFO'er er en realitet – vil „hive dækket af“ sit personlige arkiv med gode, uforklarede tilfælde, og offentliggøre dem.

UFO-NYT nr. 4, 1968.

Hynek har holdt sit løfte: han har skrevet bogen „The UFO Experience“ – og vi udsender den snart på dansk. Glæd Dem!

SKANDINAVISK UFO INFORMATION
– i kommission hos
STRUBES FORLAG

UFO-kongres i Tyskland

I weekenden 29. september – 1. oktober 1972 afholdes den 10. Internationale Interne UFO-forsker Kongres i Wiesbaden. Som tidligere er dette års kongres arrangeret af DUIST – Deutsche UFO/IFO – Studiengesellschaft – hvis leder er Karl L. Veit.

Æresgæster bliver 2 personer, som iflg. indbydelsen er kontaktet af ujordiske væsener på tysk og har tilbragt nogen tid i disse væseners rumskibe samt på andre planeter. Den ene af disse kontaktpersoner er tysk-brasilianer. Disse kontaktpersoner vil på kongressen berette om deres oplevelser.

Derudover vil der blive holdt foredrag af den tysk-amerikanske forskningsingeniør, der under pseudonyme: „Rho Sigma“ har forfattet bogen „Forschung in Fesseln“, der til en pris af DM 21,90 netop er udsendt af det tyske Ventla Verlag.

Udenlandske gæster vil få stillet en taletid på 10 minutter til rådighed for indlæg om f. eks. UFO-situationen i deres eget land. Såfremt disse specielt indbudte ikke har mulighed for at være tilstede, vil et evt. fremsendt manuskript blive oplæst til orientering for kongressens deltagere.

Som det fremgår af kongressens navn, vil den fremtræde som en intern UFO-kongres for at forhindre de sammenstød med pressen, som man var ude for ved den 7. Internationale UFO-forsker Kongres i Mainz i 1967. Der bliver ikke udsendt indbydelser til hverken journalister, Radio eller TV, og kongresdeltagerne omfatter kun medlemmer af DUIST og specielt indbudte og delegerede fra andre lande.

I 1967 var man bl. a. ude for, at pressen

Karl L. Veit, lederen af den tyske UFO-organisation DUIST, byder velkommen ved „Den 7. Internationale UFO-forsker Kongres“ i Mainz, 1967.

for at få mest muligt sensationelt stof, ligefrem lavede en fotomontage, hvor pressen udskiftede hovedet på Colman VonKeviczky med professor Hermann Oberth's, hvorved man opnåede at få professor Oberth til at fremtræde som forevisende nogle billeder, som han i virkeligheden ikke havde noget med at gøre.

Årsagerne til at pressen bl. a. latterliggjorde kongressen i 1967 er nok mange, men en del af skylden bør sikkert lægges på den lokale UFO-organisation, som, for en udenforstående at se, behandler UFO-stoffet temmelig kritikløst. Tilsyneladende er man indstillet på at sluge de fleste historier om rejser i rummet og kontakt med ujordiske væsener råt uden at tænke på, at det måske ville væ-

re en god idé at lade sådanne kontaktpersoner fremkomme med en smule bevis for deres beretninger.

På grund af denne ukritiske holdning overfor UFO-sagen, har det nok også været svært at etablere et positivt samarbejde med pressen, ligesom det sikkert heller ikke er let at få

tilsagn fra udenlandske foredragsholdere, som måtte være mere videnskabeligt skolede i deres UFO-arbejde.

Arrangørerne forventer ca. 300 deltagere. Hvorvidt SUFOI vil blive repræsenteret på kongressen, er endnu ikke afklaret.

Ole Henningsen

Besøg i Rude Skov

Søndag den 18. juni deltog 35 – fortrinsvis UFO-interesserede – mennesker fra Lolland-Falster i et besøg på „Observatoriet for rumforskning“ i Rude Skov ved Birkerød.

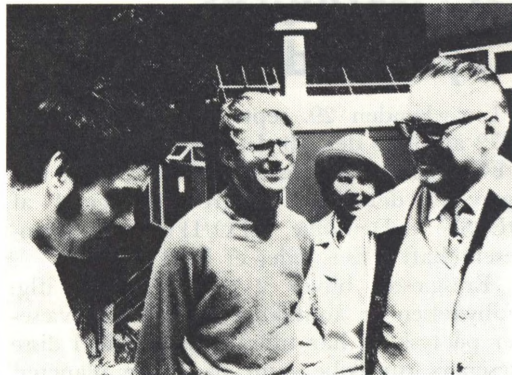
Besøget var arrangeret af SUFOI på Lolland-Falster og var kommet i stand på foranledning af to deltagere i LOF's Aftenskole UFOlogi-hold i Nakskov.

Vi ankom ved ti-tiden om formiddagen og blev budt velkommen af stationens daglige leder, ingeniør Rye Nielsen, som gav en kort orientering om stationens historie, betydning og daglige drift.

Efter orienteringen var der rundgang med forevisning og beskrivelse af stationens forskellige faciliteter og arbejdsområder. Først blev radioantennerne vist og demonstreret i forbindelse med passagen af en satellit, der bl. a. måler forskellige former for stråling fra Solen.

En af de mest interessante begivenheder for ikke-teknikere var dog nok nedtagningen af vejrfotos fra en satellit, som netop passerede under vort besøg.

Der blev nedtaget i alt 5 fotos. Det første foto, der kunne nedtages, efter at satellitten var dukket op over horisonten i syd, viste Nordafrika, Middelhavet og den nederste del af Italien. De næste billeder overlappede hinanden nordpå op gennem Europa. At satellittens vejrfotos talte sandt, kunne vi konstatere ved at kigge ud af vinduerne i modtagestationen. Vejret var solskin med let dis, nøjagtigt som vist på de nedtagne fotos.

Besøg på Observatoriet for Rumforskning i Rude Skov. Ingeniør Rye Nielsen (tv.) samt familien X. P. Madsen. (Foto: Jens Olsen).

Det sidste foto, der blev opfanget, inden satellitten igen forsvandt under horisonten, viste meget tydeligt hele Grønlandsområdet.

Efter gennemgangen, som varede ca. 2 timer, var der lejlighed til at stille yderligere spørgsmål med tilknytning til stationen, hvilket mange benyttede sig flittigt af. Emnerne var mange og forskellige, som f. eks. om TV-prøvebilleder, som hævdes modtaget årevis efter nedlæggelse af den udsendende TV-station. Og om de italienske radioamatører, som hævdede at kunne bevise, at russiske cosmonauter var omkommet i rummet.

Selvom besøget ikke direkte har noget med vor UFO-interesse at gøre, men mere var dikteret af vor nysgerrighed og interesse for alm. rumforskning, var det en meget interessant og udbytterig oplevelse for os alle.

Finn Nielsen, SUFOI-Sjælland, har netop – som meddelt i sidste nr. af UFO-NYT – haft arrangeret en lignende tur søndag den 30. juli, til satellitsoningsstationen.

Ole Henningsen

Den bedste UFO-bog hidtil:

UFO's I FOKUS

med
fantastiske
nærfotos

– og HELE beretningen om et „signeret“ UFOs forbløffende demonstrations-flyvning. – Læs de mange vidners egne beretninger – og følg undersøgelserne af bevismateriale, fundet, hvor UFO'et havde landet.

„UFOs I FOKUS“
Skandinavisk UFO Information, SUFOI
i kommission hos STRUBES FORLAG

„Denne imponerende dokumentation for tilstedeværelsen af fartøjer af ukendt oprindelse BØR stå i reolen – eller endnu bedre: LIGGE FREMME – HOS ENHVER UFO-INTERESSERET!“

Iver O. Kjems

Boglade-pris, pr. stk. kr. 46,50

**SÆRPRIS FOR SUFOI-MEDLEMMER:
kr. 34,50**

Som abonnent på UFO-NYT sparer De altså kr. 12,00 – det er en rabat på mere end 25 pct.!

Benyt giro-indbetalingskortet, der var indlagt i UFO-NYT nr. 2, 1972 – eller indbetalt kr. 34,50 på

GIRO 11 77 25 – SUFOI's REGNSKABSKONTOR
Oxford Allé 3 A, 2300 København S.

Telemeterskive eller deodorantkugle?

For et par år siden vakte det opsigt, da en århusianer og dennes hustru, ved et besøg på stranden ved Blokhus, fik øje på en lille, gennemsigtig kugle, der trillede henover sandet ned mod vandet. Kuglen var varm og havde en slags hulrum indeni.

Nogle mennesker, der fik kuglen forevist, opkastede den teori, at der skulle være tale om en telemeterskive, dvs. et lille fjernstyret UFO. Andre mente, at den uden videre kunne identificeres som en af de små plastickugler, der er placeret øverst i en deodorantstift.

Beretningen om kuglen er netop igen dukket op i pressen. Denne gang i ugebladet „ugens rapport“ nr. 25, 17-23. juli 1972, hvor det bl.a. nævnes, at kuglen har været til undersøgelse hos magister Asger Lundbak, hvilket dog ikke er korrekt. Det drejer sig om en anden kugle, som fremkom fra en anden finder, da beretningen kom frem i pressen. Denne kugle er blevet identificeret som en deodorantkugle.

Kuglen har overfladisk været undersøgt af bl. a. en tekniker hos opfinderen Karl Krøyer, men man fik ikke ejerens tilladelse til at foretage videre analyser af kuglen.

SUFOI har tidligere kontaktet finderens, som dog ikke ønsker at lade foretage en videnskabelig undersøgelse af kuglen. Han hævder, at han bl. a. er blevet tilbudt 14.000 kr. for kuglen, men han ønsker at vente og se tiden an.

Da SUFOI ikke har haft ønske om at bruge et så stort beløb i en så tvivlsom affære, har vi ikke haft mulighed for at foretage en videnskabelig og tilbundsående undersøgelse af tilfældet.

Kuglen befinder sig derfor fortsat sikkert i sin bankboks i Århus.

Ole Henningsen